

Spomenik maršalu Titu

Izdelal ga bo mojster kipar profesor Antun Auguštinčič

Predsednik velenjske skupščine Nestl Žgank je prejšnji petek na seji odbora za postavitve spomenika maršalu Titu povedal, da novega socialističnega delavskega Velenja ne bi bilo, če ne bi v revoluciji zmagali. To revolucijo pa je zmogovito vodil predsednik Josip Broz Tito. Zaradi tega naši delovni ljudje in občani dolgujejo našemu dragemu predsedniku Titu mnogo več, kot to, da bomo v središču velenjske občine, na Titovem trgu v Velenju, postavili spomenik. Sklep, da bomo v Velenju postavili spomenik maršalu Titu, smo sprejeli pred dvema letoma na osrednji slovesnosti občinskega praznika.

V petek, 23. julija je bil v Velenju sestanek članov odbora za postavitve spomenika maršalu Titu. Domenili so se, da bomo spomenik postavili na Titovem trgu, na zgornjem delu ploščadi, nekoliko stran od kulturnega doma. Spomenik bo izdelal priznani jugoslovanski in svetovni kipar prof. Antun Auguštinčič s sodelavci. Na začetne pogovore je v Velenje prišel tudi avtor spomenika maršalu Titu in njegov asistent Vladimir Herljevič, ak. kipar iz Zagreba. Spomenik maršalu Titu bomo odkrili prihodnje leto za njegov rojstni dan, visok bo 6 metrov in 20 centimetrov in vlit iz bron, podoben pa bo skulpturi maršala Tita v Kumrovcu.

Velenjčani smo lahko zadovoljni, da bo spomenik izdelal mojster kipar prof. Antun Auguštinčič. Njegove umetniške stvaritve niso poznane samo Jugoslovanom, pač pa širom po svetu. Ta veliki mojster je bil rojen pred 76. leti v majhni vasi Klanjec v Hrvaškem Zagorju. Pred koncem prve svetovne vojne se je vpisal na umetniško akademijo v Zagreb. Njegovi učitelji so bili Valdec, Frangeš, pozneje pa Meštrovič. Ko je končal akademijo je odšel na študij v Pariz, kjer je razstavljal v salonu neodvisnih in salonu francoskih umetnikov. Takrat je dobil drugo nagrado na mednarodnem natečaju za arhitektonsko ureditev velike: blagovne hiše v Londonu. Po dveh letih se je Antun Auguštinčič vrnil v Zagreb, kjer je razstavljal v pomladanskem salonu. Pridružil se je umetniški skupini Zemlja in v njej idejno ter tovariško sodeloval s Krstom Hegedušičem. Že leta 1928 je izdelal spomenik v Kragujevcu, leto kasneje pa spomenik Petru Kočiću v Banja Luki. Zatem je dobil prvo

nagrado za spomenik „Palim Nišljima“ v Nišu. Ustvaril pa je tudi velike konjske figure za most carja Dušana v Skopju.

Do leta 1938 je mojster kipar Antun Auguštinčič dobil več mednarodnih nagrad, prvo nagrado za spomenik Slezjske vstaje, prvo nagrado za spomenik Skenderbegu v Albaniji, omeniti pa velja tudi skulpturo rudarja pred palačo dela v Zenevi, ki so jo postavili leta 1936.

Profesor Antun Auguštinčič pa je ves čas sodeloval v narodnoosvobodilni borbi. Bil je podpredsednik AVNOJ in je takrat v Jajcu delal portret maršala Tita in relief centralnega komiteja. Na pomlad leta 1944 je z našo vojno misijo odšel v Moskvo, kjer je izdelal skulpturo Nošenje ranjenega partizana. To skulpturo je podaril vseslovanskemu komiteju v Moskvi.

Ne moremo naštetati vsega, kar je doslej naredil veliki umetnik Antun Auguštinčič. V Zagrebu so leta 1954 izdali reprezentativno knjigo njegovih del. V njej je pisatelj in pesnik Gustav Krklec o mojstru kparju Antunu Auguštinčiču med drugim napisal: „Bos je odšel v življenje in svet, toda iz življenja in sveta se v svoj rodni kraj vrača kot mojster, ovenčan s slavo in priznanjem. Sprašujem se, ali Auguštinčič še nekaj dolguje Hrvaškemu Zagorju. Tu je Stubica, tu je stara lipa v vasi. Ali ne bi bilo čudovito, če bi uresničil še eno svoje veliko delo – spomenik Matiji Gubcu in njegovemu rodnemu kraju. Svet je velik. Hrvaško Zagorje je majhno. Mojster Auguštinčič bi lahko tudi majhno Hrvaško Zagorje obogatil z velikim delom. – Tudi ta Krkljeceva želja in seveda želja mnogih Zagorcev, Auguštinčičevih rojakov ter vse jugoslovanske skupnosti, se je uresničila. Jeseni leta 1973 je predsednik Tito ob proslavi 400-letnice velikih hrvaško-slovenskih kmečkih uporov v Gornji Stubici odkril grandiozni spomenik, ki so ga izdelali mojster Auguštinčič in njegovi sodelavci.

Umetniški opus Antuna Auguštinčiča bi lahko spoznali le, če bi prepotovali veliko sveta, od Moskve do Liva, od New Yorka do Batine Skele, od Kumrovcu do Rima in od Ženeve do Niša. Zdaj pa bo mojster Antun Auguštinčič naredil še eno veliko delo, s svojimi sodelavci bo izdelal več kot 6 metrov visoko skulpturo maršala Tita, ki ga bomo prihodnje leto maja odkrili v Velenju.

NE

naš čas

30. julija 1976 — Leto XII. Št. 28 (337) — Cena 3 din

Delovne organizacije zaostajajo

Kje so vzroki nenadnega zastoja B in C programa posojila za ceste v naši občini? Ali bo res potrebno prekritje sredstev javnega obveščanja pokazati na nekatere posameznike, ki se v teh trenutkih dokaj slabo zavedajo svojih obveznosti?

V ponedeljek, 26. julija, je bil na pobudo sekretariata občinskega štaba za vpis posojila za ceste sestanek, na katerem so podali poročilo o izvršenem posojilu za ceste iz A, B in C programa. Ugotovljeno je bilo, da je A program precej dobro realiziran, da pa je prišlo do velikega zastoja pri izpolnitvi ostalih dveh programov. A program, to je program, za ka-

tereza naj bi delovni ljudje občine vplačali vsaj polovico svoje enomesečne plače, je trenutno 145-odstotno izpolnjen in smo s takšno realizacijo na tretjem mestu v republiki. Posebno je tu potrebno pohvaliti delovno organizacijo elektroenergetski kombinat, kjer so delavci najbolje razumeli potrebe naše republike in občine in so tudi najbolje vpisovali. Kljub visoki realizaciji tega programa pa moramo vendar opozoriti, da nekateri svojih obveznosti še niso izpolnili (okoli 2000) in so se umaknili za pleča tistih, ki so cestam namenili precej večje vsote, kakor pa jim bilo potrebno.

Pri analizi B programa je čutili zmeren optimizem. Posebno dobro so se odrezali obrtniki in kmetje, presenečajo pa upokojevci, ki vpisujejo samo iz naslova honorarjev, ne pa, kakor bi morali, iz pokojnine. Skoraj 60 odstotkov upokojevcev v naši občini se skuša na takšen način izogniti večjemu vplačilu.

C program je žal popolnoma razočaral. Trenutno je vplačalo šestnajst delovnih organizacij in sicer – REK avtopark, Vegrad, gradbena industrija, Vegrad, gradbena operativa, Vegrad, skupne službe, Galip, tovarna usnja Šoštanj, PTT, Merx Šoštanj, projektni biro Velenje, rudarski šolski center elektro, Rudarski šolski center pedagoška dejavnost, SDK Velenje, REK zunanji obrati, Vino Šmartno ob Paki, Informativni center Velenje ter Hotel Paka, ki pa svoje obveznosti še ni realiziral s celotnim zneskom. Kje so ostale delovne organizacije? Ugotovljeno je bilo, da je za C program zbranih le okoli 20 odstotkov sredstev. To pa je še zelo daleč od tistih 12.000.000, ki so bila planirana in za katere so upali, da bodo v tem tednu tudi v glavnem že zagotovljena.

Na sestanku so formirali posebne delovne skupine, ki bodo obiskovale delovne organizacije, v katerih vpis ni bil 100-odstoten in ugotovile vzroke tega zaostanka. Če pa bo zahteval razvoj dogodkov, bodo objavljeni v našem tedniku tudi posamezniki, ki svojih obveznosti niso izpolnili, ki posojila sploh niso vpisali, ali pa so ga premalo. Slednjih je namreč kar precejšnje število in to še posebej med ljudmi, ki bi polno vsoto zlahka pogrešili.

Ker smo morali naše poročilo zaključiti že v torek, so naše informacije nekoliko zastarale. Upamo, da je v tem času prišlo do pozitivnih sprememb, da pa bo ostale, ki obvez še niso izpolnili, naš članek vzpodbudil k hitri in odločnejši akciji, saj bomo korist od tega imeli vsi ljudje v občini in republiki, kakor tudi kasnejše generacije.

• NA LUBELI SO PROSLAVILI VSTAJO SLOVENSKEGA LJUDSTVA

LOVCI — MOČ SPLOŠNEGA LJUDSKEGA ODPORA

LUBELA, 22. julij (In) — Delovni ljudje, občani, mladina, lovci in pripadniki splošnega ljudskega odpora so se zbrali na Lubeli, na proslavi in počastili dan ljudske vstaje slovenskega ljudstva. Proslavo so združili s 30-letnico lovske družine Škale in otvoritvijo avtomatskega strelišča na glinaste golobe. Lovci pa so se pomerili tudi v streljanju.

Med lovci, pripadniki splošnega ljudskega odpora in drugimi udeleženci so bili tudi predsednik velenjske občine Nestl Žgank, sekretar komiteja občinske konference ZK Franjo Korun in drugi. Vinko Miklavžina, predsednik lovske družine iz Škal je na proslavi govoril o deležu prebivalcev in lovcev iz

nov, zdaj pa jih je že 40. Družino so ustanovili Maks Šmon, Anton Miklavžina, Anton Rajster, Anton Mravlak, Rudolf Mravlak, Franc Pimat, Jože Silovšek in Vlado Miklavžina. S proslave na Lubeli so poslali republiški konferenci socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije protestno

Lovci na proslavi na Lubeli

mar določila avstrijske državne pogodbe, s katero je tudi Jugoslavija priznala njeno neodvisnost in suverenost. Enostransko spreminjanje vsebine avstrijske državne pogodbe s sprejemom spornega zakona o preštevanju manjšine in urejanju manjšinskih pravic, ima lahko nepredvidene in dolgoročne posledice v jugoslovansko – avstrijskih odnosih. Za to pa bo poglaviti krivec republika Avstrija, kjer vse bolj popuščajo prodoru in uveljavljanju neofašističnih in drugih mračnih sil. Zaradi tega delovni ljudje in občani občine Velenje podpirajo obsodbo Jugoslavije in protestirajo zoper početje avstrijske vlade ter parlamenta. V protestnem pismu, ki so ga poslali s proslave ob vstaji slovenskega ljudstva, ta je bila 22. julija na Lubeli, so tudi napisali, da moramo storiti vse, da svetovna javnost izve za početje avstrijske vlade in njenega parlamenta, kajti s to enostransko

odločitvijo ni ogrožena samo demokracija v Avstriji, pač pa tudi mir in varnost v Evropi.

Po končani proslavi pri lovski koči na Lubeli je predsednik skupščine celjske lovske

zveze Zvone Vidic z uspešnim odstrelom glinastega goloba odprl avtomatsko strelišče. Lovci pa so zatem tekmovali v streljanju na glinaste golobe in v drugih strelskih veččinah.

Na proslavi je govoril predsednik lovske družine Škale Vlado Miklavžina

Zvone Vidic je z uspešnim odstrelom glinastega goloba odprl na Lubeli avtomatsko strelišče

tega območja za osvoboditev domovine. Povedal je, da so lovci četa ostrorelcev in vedno pripravljene boriti se za pridobitve našega narodnoosvobodilnega boja. Lovci so tudi moč splošnega ljudskega odpora.

Lovska družina v Škalah že 30 let uspešno dela. Ob ustanovitvi družine je bilo le 8 čla-

pismo. Pismo je prebral podpredsednik krajevne organizacije zveze borcev Velenje Stara vas Jože Vovk. V protestnem pismu je med drugim napisano: — Zadnja odločitev avstrijske vlade in parlamenta o položaju in pravicah slovenske in hrvaške narodnostne skupnosti v Avstriji kažejo, da tudi dunajskemu parlamentu niso

● »Premirje« v Libanonu

Tudi 53. »premirje« v Libanonu, ki bi moralo veljati od nedelje zjutraj, je doživelo neslavno usodo vseh prejšnjih dogovorov o prenehanju sovražnosti. Prvi dan »premirja« je padlo več kot sto ljudi, skoraj dvakrat toliko pa je bilo ranjenih.

Med ranjenimi je tudi kakih deset saudijskih in sudanskih vojakov iz »arabskih mirovni sil«, ki so prišli na vzhodno stran Bejruta, da bi tudi tam vzpostavili tamponsko cono. Toda desničarski vojski, o katerih trdijo, da so pristaši ultrakonservativnega ministra Šamuna, so začeli streljati na arabske vojske v belih čeladah, kakor hitro so ti prišli kakih sto metrov na ozemlje, ki je pod nadzorstvom desničarjev. Po kratkotrajnem streljanju so se pripadniki »arabskih mirovni sil« morali umakniti.

Se vedno traja bitka za palestinsko begunsko taborišče Tal el Zataar. Vedno bolj je ogrožena usoda več kot tisoč ranjenec in skoraj 500 živih zakopanih, pretežno žensk in otrok v podzemeljskem zaklonišču v tem bejrutskem predmestju. Desničarski topničarji neprenehoma obstreljujejo taborišče, kjer množično umirajo ranjenci, ker ni dovolj zdravil, otroci in onemogli civilisti pa umirajo od žeje.

Od Sirije je zdaj odvisno, ali bo vplivala na največje skrajne v desničarskem taboru, da bi naposled omogočili humanitarno akcijo ter rešili ranjence in v podzemeljskem zaklonišču zakopane civiliste.

● Portugalska: skrčeno obzorje?

Novi portugalski zunanji minister Medeiros Ferreira je nastopil proti »teoriji o Portugalski kot deželi tretjega sveta in usmerjeni v smislu nevrščnosti«, rekoč, da se obramba portugalske »kopenske meje začne na meji v Vzhodno Nemčijo«. Pri tem je opozoril »delovne množice«, da je njihova politična prevlada v deželi možna samo, če jih ne vodijo stranke, ki ogrožajo varnost zahodnega sveta.

Medeiros Ferreira je portugalski zunanji minister šele od petka. To pa je v tem času že njegov drugi govorniški nastop. Očitno si prizadeva čimprej začrtati zunanje politično usmeritev enobravne socialistične vlade Maria Soaresa. Ta usmeritev je v nekaterih poglavitnih stvareh očitno nasprotna tisti, za katero se je zavzemal prejšnji zunanji minister in ugledni član sveta revolucije major Melo Antunes.

»Če hoče Portugalska ohraniti svojo individualnost v Evropi, potem mora črpati moč iz svojih izvenevropskih odnosov, bodisi z ZDA, s katerimi imamo skupni cilj, zajamčiti varnost Severnega Atlantika, bodisi z Brazilijo, s katero lahko vzpostavimo poglobljene odnose,« je rekel Ferreira. Zavel se je tudi za »prednostno nalogo, ustanoviti posebno portugalsko brigado za NATO«. Ni pa rekel ničesar o odnosih z novimi afriškimi dežalami, ki so izbojevale neodvisnost od portugalskega kolonializma.

● Neznanec na pragu Bele hiše

Stražar Bele hiše je ranil neznanca, ki je preskočil ograjo in se napotil proti posloju, kjer je bil predsednik Ford. Nekaj ur po izgredu na dvorišču Bele hiše so stražarji predsednikove rezidence identificirali neznanca o sebo. To je bil tridesetletni Chester Plummer iz Washingtona.

Plummer se je zavihel čez ograjo Bele hiše na kraju, ki gleda na avenijo Pennsylvania, najprometnejšo cesto v sosesčini Bele hiše. Takoj se je napotil proti predsednikovi rezidenci, stražar mu je zaklical naj obstane; ker tega ni hotel napraviti, je ta streljal nanj in ga tako hudo ranil, da je kasneje v bolnišnici izdihnil.

Kot je izjavil novinarjem eden izmed šefov varnostnih organov Jack Warner, je imel Plummer v roki nek predmet, ki je bil podoban kolu ali gumijasti cevi. Kolikor se spominjajo, je to prvi primer v anahli Bele hiše, da bi v neposredni bližini rezidence streljali na osebo, ki je prodrla do tja.

...IN DOMOVINI

TURIZEM – V prvih štirih letošnjih mesecih je bil turistični promet v SR Srbiji za osem odstotkov večji kot v enakem obdobju lani. Najbolje so bili obiskani turistični objekti v planinah, kjer se je število nočitev povečalo kar za 20 odstotkov, medtem ko je bilo v topliških in klimatskih središčih obiskovalcev pet odstotkov manj v primerjavi z istim obdobjem lani.

STANOVANJA – V Makedoniji primanjkuje okrog 55.000 stanovanj, dosedanj tempo gradnje pa caplja za potrebami. Čeprav petletni načrt predvideva letno okoli 10 tisoč novih stanovanj, pa vse kaže, da to še ne bo dovolj. Stanovanjski problem bodo v Makedoniji rešili ne le z gradnjo novih stanovanj, pač pa bo treba tudi nekaj rušiti, veliko več povezanosti pa bodo morali posvetiti popravilu že obstoječega stanovanjskega fonda. Prav tako je jasno, da bo treba graditi več manjših in manj opremljenih stanovanj kot do sedaj.

TRAKTORJI – Do leta 1980 bo na zasebnih obdelovalnih

površinah v Vojvodini, kot pričakujejo, hrumelo okoli 45.000 traktorjev. Prav tako pa se bo povečalo število priključnih strojev, predvsem kombajnov za žito in koruzo. Trenutno je v privatnih rokah vojvodinskih kmetov okoli 33 tisoč traktorjev, kar pomeni, da je tehnična baza že na precej visokem nivoju, vsaj kar zadeva traktorje, na 33 hektarjev zemlje pride en traktor. Največji problem je v tem, da so ti traktorji in priključni stroji neenakomerno razporejeni, kar pa je tudi glavni vzrok, da niso racionalno izkoriščeni.

LADJE – Napolnih 24 ur po sklenitvi samoupravnega sporazuma o graditvi jugoslovanske flote v domačih ladjedelnicah – podpisali so ga včeraj v Piranu – je danes Atlantska plova iz Dubrovnika naročila graditev ladje v reški ladjedelnici 3. maj. Naročena ladja je prva izmed flote 62 s skupno nosilnostjo 640.000 ton, ki jih bodo jugoslovanske ladjedelnice zgradile za domačo trgovsko mornarico v prihodnjem srednjeročnem obdobju. Prva ladja bo imela nosilnost 30.000 ton, zgrajena pa bo do maja 1977.

● REKLI SO TE DNI:

STANE DOLANC:

– Naši napor, ko spodbujamo vse ustvarjalne sposobnosti posameznika in družbe na področju kulturne ustvarjalnosti in kulturnega udejstvovanja, so neločljivi sestavni del naših prizadevanj, da uresničimo zgodovinsko vizijo socialistične, samoupravne družbe, ki nam odpira perspektive vse bolj in bolj humanih odnosov in vse svobodnejših oblik človeškega življenja in bogatitve človekove osebnosti.

ZVONE DRAGAN:

– Težiče pospeševanja razvoja manj razvitih območij bo predvsem na boljšem ekonomskem izkoriščanju njihovih razvojnih možnosti, ki so predvsem v večjem nadaljnjem zaposlovanju, pa tudi v nekaterih naravnih pogojih, zlasti še v zvezi z razvojem sodobnega kmetijstva, nekaterih industrijskih dejavnosti kakor tudi turizma.

Komunisti morajo biti vzor

Število članov občinske organizacije Zveze komunistov Velenje se je pri bližalo zdaj 3.000

Nedavna razširjena svečana seja komiteja občinske konference zveze komunistov Velenje je bila posvečena sprejemu 76 novih članov.

Slavnostni govornik na seji, ki so se je udeležili tudi številni gostje, je bil sekretar komiteja občinske konference ZK Franjo Korun, ki je uvodoma obširneje ocenil veličino komunističnega gibanja v Jugoslaviji, ki je bilo vseskozi najtesneje povezano z usodo delavskega razreda. Govoril je o vlogi zveze komunistov v svetu ter o uveljavljanju ustvarjalnega odnosa komunistov. Pri tem je še posebej poudaril, da komunisti ne morejo vplivati na sklepe delovnih ljudi s sklicevanjem na avtoriteto zveze komunistov, pač pa si komunisti pridobivajo svoj ugled s svojo lastno aktivnostjo, z argumenti, z dejanskim poznavanjem družbenih gibanj in z demokratičnostjo v delu. Komunisti morajo biti vzor v svoji neposredni okolici, tako v moralnem, družbenem in političnem življenju, pri učenju, na delovnem mestu, skratka – predstavljati morajo avantgardo naše družbe.

Franjo Korun je poudaril tudi izredno dinamični politični in družbeni trenutek, ki zahteva od zveze komunistov in od slehernega njenega člana kar največjo angažiranost. Gre za uveljavljanje določil zakona o združenem delu v praksi, kar pomeni pomemben korak v nadaljnjem poglobljanju samoupravnega položaja delavcev, nadalje za sprejemanje srednjeročnih programov razvoja, kar pogojuje poglobljeno ocenitev tekočih gospodarskih razmer, ocenitev doseženih rezultatov v stabilizacijskih prizadevanjih in oceno vseh slabosti ter odprtih vprašanj ter, ne nazadnje, za uveljavljanje programa kadrovske krepitve in uresničevanja načel kadrovske politike. Zastavljenim nalogam bomo kos le takrat, ko bodo na odgovornih delovnih mestih na najrazličnejših ravneh strokovno usposobljeni in najpredanejši borci za izgradnjo samoupravnega socializma, ljudje, ki bodo

vse svoje znanje in sile zastavili za boljše delo in življenje delovnih ljudi. Vpis posojila za ceste pa kaže po obsegu akcije veliko pripravljenost delovnih ljudi in njihovo politično zrelost pri izgradnji cestnega omrežja v Sloveniji.

Sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Velenje Franjo Korun je tudi poudaril, da se komunisti in delovni ljudje naše občine dobro zavedamo, da je od dela in uspehov vsake celice naše družbe, od tovariških in pristnih medsebojnih odnosov v sleherni sredini, od znanja, usposobljenosti in politične naravnosti vsakega občana, v največji meri odvisna trdnost in veličina naše domovine – Jugoslavije. In zato smo pripravljene pridobiti revolucije, ki še traja, braniti z orožjem v roki za vsako ceno in sleherni naš občani je sestavni del naše splošne ljudske obrambe.

Š tem, ko so komunisti v osnovnih organizacijah ZK predlagali nove člane za sprejem v ZK, so jim izrekli veliko

zaupanje in priznanje za njihovo dosedanje delo. Franjo Korun je ob tem izrazil prepričanje, da se bodo novospregjeti člani v prihodnje aktivno vključili v prizadevanja za uresničitev ciljev, ki jih je zveza komunistov opredelila v svojem programu in statutu.

V zvezo komunistov je bilo 14. julija sprejetih 76 novih članov, in sicer 38 iz tovarne spodinjske opreme Gorenje, iz Vegrada, 15 iz rudarske šolskega centra, 2 iz Gorenje-Lesna, Šoštanj, 1 iz Galipa, 1 Toplovida Velenje, 2 iz Postojane milice Velenje, 1 iz občinskega sodišča Velenje, 1 iz Vzgojnega varstvenega zavoda Velenje, 1 Nama, Velenje, ter 2 iz Enovelenje. Novospregjetim članom so podarili knjigo »Tito je naš – mi smo Titovi«.

Na razširjeni svečani seji komiteja občinske konference zveze komunistov Velenje je bilo sporočeno, da so v letošnjem letu sprejeli v Šaleški dolini 161 novih komunistov, da se je število članov občinske organizacije približalo 3.000.

● USTANOVNA SEJA SKUPŠČINE KLUBA SAMOUPRAVLJAVCEV VELENJE:

Klub – mesto za sestajanje delavcev

V torek, 20. julija, je bila v sejni dvorani skupščine občine Velenje ustanovna seja skupščine kluba samoupravljalcev. Seje se je udeležilo 74 delegatov (od skupno 106) ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine.

Uvodoma je na ustanovni seji skupščine, ki je potekala pod geslom »Iz prakse samoupravljanja za prakso samoupravljanja«, spregovoril predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Velenje Marcel Medved. Ustanovna seja pomeni dejansko realizacijo pomembne in zelo odgovorne naloge, ki izhaja iz dokumentov in sklepov zveze sindikatov in zveze komunistov. Tega se je v celoti zavedalo predsedstvo občinskega sindikalnega sveta, ki je že 18. septembra 1975 imenovalo iniciativni odbor za ustanovitev kluba samoupravljalcev Velenje.

»Naloge in namen kluba, ki so zapisane v samoupravnem sporazumu, kažejo na to, da dobivamo z ustanovitvijo kluba samoupravljalcev tribuno samoupravljalcev, kjer bomo s posvetovanji, v borbi mnenj in ob neposredni izmenjavi izkušenj, pa tudi z bojem proti vsem, ki bi želeli s formalnimi rešitvami odpraviti interese delavcev, dograjevali naš sistem in iskali rešitve za samoupravno izvajanje ustavnih in samoupravnih načel,« je med drugim opozoril Marcel Medved. Po mnenju predsednika velenjskih sindikatov je prišlo do ustanovitve kluba samoupravljalcev celo nekoliko pozno. »Smo namreč sredi razprav o osnutku zakona o združenem delu, razpravljali smo o sporazumih o osnovah srednjeročnih planov različnih dejavnosti, smo skratka sredi zelo razgibanih aktivnosti, v katerih odločamo o svojem delu, položaju, nalogah in obveznostih v bodoče. Ob tem pa ugotavljamo, da so včasih razprave zelo pasvalne in nimajo tiste dejanske vsebine, ki bi bila ob tako pomembnih in odločilnih zadevah potrebna. Klub samoupravljalcev Velenje se mora takoj vključiti v te razprave in pomagati pri predlaganju in sprejemanju najustrežnejših rešitev.«

Razpravljalci so posebej opozorili na nujnost načrtno prihodnje akcije za urejanje odnosov na področju samoupravljanja, na pomen svetovalske funkcije kluba, na množičnost izobraževanja in usposabljanja ter na nalogo, da v okviru Kluba samoupravljalcev Velenje analizirajo tudi vzroke konfliktnih situacij, do katerih prihaja v posameznih delovnih kolektivih oziroma skupnostih.

Predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev kluba samoupravljalcev Karel Šilih je podrobneje spregovoril o pripravah na ustanovitev kluba in med drugim še posebej poudaril, da so delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih med obravnavo in sprejemanjem samoupravnega sporazuma o ustanovitvi kluba izrazili veliko potrebo po prihodnjem večjem samoupravnem povezovanju v

okviru občine. Govoril pa je tudi o poglavitnih nalogah kluba, ki so zapisane tako v samoupravnem sporazumu kot v načrtu dela za letošnje drugo polletje.

Ob tem je Tone Seliga, sekretar občinske konference SZD izrazil prepričanje, da bo mogoče z ustreznimi razpravami pomočjo kluba samoupravljalcev Velenje rešiti marsikateri problem, ki najde danes svoje rešitve šele pred sodiščem zdravstvenega dela ali družbenim pravobranilcem samoupravljanja.

Marinc v tovarni kondenzatorjev

Predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije Andrej Marinc je v petek, 23. julija, obiskal novo tovarno kondenzatorjev v Rogatcu.

Gosta so seznanili s prizadevanji za postavitev nove tovarne in z možnostmi, ki so se s tem odprle za zaposlitev tamkajšnjih ljudi. Ko bo nova tovarna kondenzatorjev Gorenje v Rogatcu obratovala s polno zmogljivostjo, bo zaposlovala okrog 250 delavcev in delavk, vrednost proizvodnje pa se bo približala 90 milijonom dinarjev.

Komentar tedna

Osrednja slovenska prireditelj ob Dnevu vstaje je bila minuli teden v Dražgošah. Odkrit je bil spomenik revoluciji in borbem Cankarjevega bataljona, počaščen je bil spomin legendarnih partizanov, ki so že zelo zgodaj dokazali podivjani nemški sili, da ni orožje nič, da je človek vse. Nemci so morali dobiti okrepitev celo iz Nemčije, da so prisilili partizane k umiku. Besni zaradi krčevitega odpora partizanov – kdo se ni slišal za legendarno Bičkovo četo? – so se Nemci znesli nad prebivalstvom. Gorela je vas, v ognju so ogleleni tudi pobiti talci.

Vendar revolucije ni bilo mogoče več zaustaviti. Ne z ognjem, ne z vojaško premočjo, ne s poskusi hujskaške politike zoper lastne borce, ki jih je še posebej črtila tedanja uradna slo-

jetom bolj smo uresničevali visoke cilje revolucije, če so visoki cilji tisto, po čemer je hrepenel slovenski narod leta in stoletja. Vsako takšno hrepenenje zasluži, da je uresničeno, da torej dobi priložnost za urejanje svojih visokih ciljev.

in dela z nekaj ljudmi, da bi postalo danes ekonomski velikan v razsežnostih Evrope in sveta. To pa je vse-kakor več kot vse težave, s katerimi se je srečeval ali se še srečuje.

Nič drugače ni bilo s Slovenijo in Jugoslavijo. Vse je bilo potrebno začeti znova. Dobesedno iz nič. Tujci so nejeverno zmajevali z glavami, ko so videli, kako smo se po vojni lotili gradnje tovarne turbin – Litostroj. Takšnih primerov bi lahko našli še veliko. Korenine so vsajane v narodnoosvobodilni boj in revolucijo. Dražgoše so zato le ena izmed mnogih herojskih podob tistega časa, ki nam bodo vedno kazale naš začetek.

Podobe začetka

In tudi ni vse v besedah. Tudi s številkami lahko dokazemo, kaj vse smo storili v svobodnih tridesetih letih. Velenjsko »Gorenje« je pričelo svoj veliki pohod v sodobno tehnologijo znanja

VRTEC NA DOMU

Človekova osebnost je deloma rezultat prirojenih lastnosti, še veliko bolj pa plod življenjskega okolja. Razvijati se prične v zgodnjem otroštvu. Izkušnje, ki si jih pridobi otrok v prvih letih življenja, so temelj njegovega poznejšega, včasih tudi vse življenjskega gledanja na življenjske naloge. Poznejše izkušnje sicer spreminjajo človekovo osebnost, največkrat pa ne morejo več bistveno spremeniti tistega, kar je bilo vanjo vcepljene v najzgodnejših letih.

KAM Z OTROKOM PO PORODNIŠKEM DOPUSTU?

Psihologi so si edini, da je družina pri oblikovanju osebnosti izrednega pomena in da je pri tem najvažnejši vpliv matere. Za pravilni razvoj osebnosti je zaželeno, da mati otroka čim dlje doji. Otroci, ki jih matere ne doje, pogosto razvijejo nekatere negativne lastnosti. V tej smeri je naša družba naredila zelo veliko. Materi smo omogočili, da ostane prve mesece pri otroku.

Mati pa se pogosto sreča s težavami, ko ji poteče porodniški dopust. V vzgojnovarstvenih zavodih ni dovolj prostora in tako so bile nekatere matere do nedavnega prepuščene same sebi. Same so morale poiskati varuhinjo.

Otrok pridobi do svojega četrtega leta polovico svojih intelektualnih sposobnosti in zato je naša družba dolžna, da mu zagotovi za razvoj čim boljše pogoje. Prav tako pa bomo pridobili z organiziranim varstvom boljše delavce, saj bosta mati in oče lažje in bolje delala, če ju na delu ne bo spremljala skrb, kako je z njunima otrokoma.

Naše mesto je mlado in takšna je tudi struktura prebivalcev. V vzgojnovarstvenih zavodih pa imajo prostora le za okoli 33 odstotkov otrok od 3. leta dalje in le za okoli 6 odstotkov otrok do treh let. Prav zato je skupnost otroškega varstva pričela urejati varstvo na domovih, ki ima mnogo prednosti.

VRTCI NA DOMOVH

Skupnost otroškega varstva Velenje organizira družbeno varstvo otrok v družinah na domu z namenom, da zagotovi organizirano varstvo in vzgojo otrok do tretjega leta starosti, ki niso bili sprejeti v vzgojnovarstveno ustanovo. Otrokom želijo na tak način nuditi osnovne pogoje za telesni in duševni razvoj. To pomeni, da morajo varuhinje in njihove družine pravilno pristopiti k otrokom, jim nuditi dobro hrano ter prostor za gibanje in igro.

Na dom sprejme varuhinja do 5 otrok od 8. mesecev pa do 2. leta, izjemoma pa do tretjega leta. V to število se vštejejo tudi njeni otroci te starosti. Delovni čas prilagaja varuhinja potrebam staršev in traja dopoldne od pol šestih do 14.30 ure. Varstvo pa lahko varuhinja v dogovoru s starši tudi podaljša.

Za varstvo enega otroka prejme varuhinja plačilo za 22 delovnih dni in za 7- do 9-urno delo dnevno do 900 dinarjev mesečno. V tem plačilu so zajeti stroški za osebni dohodek varuhinje za 42-urni delavnik, nadomestilo za podaljšani delovni čas, prehrano otrok in najemnina za uporabo prostorov. Del oskrbnine plačajo starši s položnico občinski skupnosti otroškega varstva Velenje in je stalen, drugi del pa neposredno varuhinji. Varuhinja dobi nato osebni dohodek za 42-urni delavnik in nadomestilo za podaljšano varstvo pri občinski skupnosti otroškega varstva.

Varuhinja mora zagotoviti v svojem stanovanju posebno sobo za varstvo otrok. Prostor in sanitarije morajo biti brezhibno higiensko urejeni in vzdrževani. Pred sprejemom otrok pregleda prostore posebna komisija pri občinski skupnosti otroškega varstva.

VARUHINJI POMAGA MENTORICA

Varuhinja mora biti zdrava, zato mora pred sprejemom otrok na zdravniški pregled. Komisija pri občinski skupnosti otroškega varstva pa stalno nadzira zdravje otrok, varuhinje in njene družine.

Poleg tega pa imajo tudi razne seminarje, na katerih pripravljajo varuhinje na delo z otroki. Njeno delo stalno nadzira tudi vzgojiteljica – mentorica, ki ji v določenih težavah pomaga z nasveti.

Jedilnik pripravlja varuhinja ob sodelovanju vzgojiteljice – mentorice in patronažne sestre in je podoben kot v vzgojnovarstvenih ustanovah. Varuhinja vodi tudi evidenco o obisku otrok, njihovem zdravstvenem stanju.

Po šestih mesecih dela pa ima varuhinja pravico do osemnajstdnevnega plačanega dopusta. Varuhinji pa so zagotovljene tudi vse pravice iz zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja.

MAMA PO POKLICU

V naši občini imamo šest žensk, ki so se prijavile pri skupnosti otroškega varstva in sklenile z njeni delovno razmerje. Da bi tudi sami videli, kakšni so vrtci na domovih, smo se odločili, da jih obiščemo.

Najprej smo potrkali na vrata Angelce Žerjav na Jenkovi cesti v Velenju. Takoj, ko smo vstopili, smo videli, da se nismo zmotili. Nekaj radovednih glav je pokukalo, kdo je prišel na obisk. Otroci imajo svojo sobo, vendar smo takoj opazili, da imajo na razpolago kar celo stanovanje. Teta Angelca in njen mož, ki se je tudi zelo dobro vključil v delo, sta nam povedala, da so otroci pravzaprav del njihove družine. Kljub temu, da jih čuvajo šele drugi mesec, so se drug drugega zelo navadili. Kmalu so se nas navadili in nismo bili več zanimivi. Niso se pustili motiti pri igri, ko pa smo jih hoteli slikati, je nastopila težava. Najprej so si vsi po vrsti hoteli ogledati fotoaparata.

Teta Angelca nam je povedala, da je pričela varovati otroke maja letos. Delo ji je všeč, kljub temu, da je naporno. Vsak otrok je nekaj posebnega in prav vsakomur je potrebno ugoditi. Z njimi moraš biti potrpežljiv. Sicer pa so ji otroci v veliko veselje. Čuva štiri in svojo hčerko, ki pa bo šla jeseni v vrtec, teta Angelca pa bo sprejela drugega malčka.

Zanimalo nas je tudi kakšen je urnik v vrtcu na domu. Teta Angelca je povedala, da grede njeni otročički zjutraj, ko jih

memben, če so otroci na varnem in on je prepričan, da naredi teta Zofka zanj vse.

Poklepali smo tudi z varuhinjo Zofko Skorenšek, ki je pazila še na dva malčka. Videli smo lahko, da jim je prava mama in tudi sama je povedala, da so pravzaprav družinski člani. Delo je naporno, vendar ga človek opravi z veseljem, saj se zaveda, kako je pomemben pristop do malega otroka. Kakšnih večjih težav pa z njimi tudi nima. V pogovor smo pritegnili tudi Zofkinega moža, ki se je tudi zelo dobro vključil v varstvo. Tudi on ima otroké zelo rad.

DELO MI JE UŽITEK

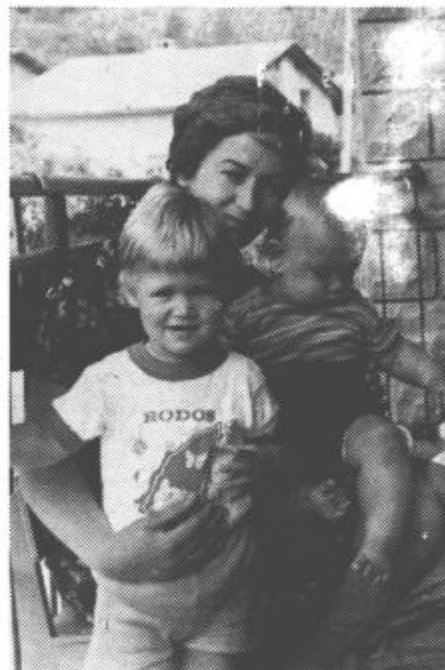
Odpravili smo se še tudi v Podkraj. Teje Meže nam ni bilo težko najti. Ugledali smo namreč hišo z balkonom, na katerem se je igrala kopicca otrok. Sploh nismo podvomili, če smo prišli prav ali ne. Otroci pa se niso dali zmotiti, nadaljevali so z igro. Na balkonu imajo veliko blazino in pravi užitek jih je gledati, kako se premetujejo po njej. Teta Teja pa je srčna kot oni. Rada jih ima, zato naredi vse, da so veseli. Z njimi se poigra, jih pelje na sprehod, vendar ima pri tem nekoliko težav. Vsi so namreč še zelo majhni, dva niti še ne hodita in tako rabi teta Teja, kadar grede na sprehod pomoč. Največkrat ji pomagata sin ali hčerka pa tudi mož rad priskoči na pomoč. Zato pravi, da bi bilo zelo dobro, če bi skupnost otroškega varstva Velenje

Angelca Žerjav: Otroci so del naše družine

Jože Vogrin: Žena, ki se ukvarja s takšnim delom, bi morala biti še več

Teja Meža: Delo mi je v užitek

starši prinesejo še spančkat. Ob devetih imajo malico, nato pa se igrajo. Ob pol enajstih grede spat, okrog pol enih pa je kosilo. Po kosilu pa se igrajo dokler ne pridejo starši.

Ko smo jih obiskali, je ravnokar prišel očka Jože Vogrin po svojega enaindvajsetmesečnega sina, ki se je na teto Angelco že kar navadil kljub temu, da je tu šele peti teden. Jože Vogrin nam je povedal, da je s tem vrtcem zelo zadovoljen in meni, da bi moralo biti žena, ki se ukvarja s takšnim delom, čim več. Doslej je njegovega sina čuvala ženina mama. Misli, da je vrtec na domu rešitev, saj je znano, da vzgojnovarstvenih ustanov primanjkuje. Prav tako pa je po njegovem mnenju vrtec na domu zelo dober prehod za vključitev po tretjem letu v vzgojnovarstveno ustanovo.

Nismo jih hoteli več motiti, zato smo se poslovili. Otroci pa so stekli na balkon in pomahali so nam: pa, pa.

BOLJE KOT V VRTCU

Ko smo iskali Zofko Skorenšek iz Celjske ceste, so na pragu srečali Erika Tamšeta, ki je ravnokar odhajal s svojima fantičema. Zanimalo nas je, kako je on zadovoljen s takšnim varstvom. Po njegovem je boljše kot v vrtcu. Tu ima varuhinja samo pet otrok in jim lahko posveča večjo pozornost kot v vrtcu, kjer jih je precej več. S takšnim varstvom je zelo zadovoljen, vendar je po njegovem mnenju malo predrago. Za svoja otroka odšteje kar 1.700 dinarjev mesečno. Vendar pravi, da denar sploh ni po-

nabavila poleg igračk tudi vozičke. Pred hišo nameravajo kupiti plastični bazenček v katerega bodo dali mivko, da se bodo otroci igrali.

Teji je to delo v veliko veselje, zadovoljna pa je tudi z zaslužkom. Včasih je bila zaposlena v tovarni gospodinjne opreme v Gorenju. Ko je imela male otroke, je ostala doma, sedaj pa ko sta že odrasla, se je odločila, da bo otroke pazila doma. Pravi, da je vedno koga čuvala, sicer ne redno. Delo, ki sicer ni lahko, ji je v užitek.

Teta Teja je zadovoljna tudi s sodelovanjem z občinsko skupnostjo otroškega varstva. Doslej so imeli nekaj seminarjev, vendar ona od njih še veliko pričakuje. Povedala je tudi, da dobro sodeluje s patronažno sestro.

Obiskali smo tri vrtce na domovih in resnično lahko zapišemo, da je to idealna rešitev. Otroci so na varnem, in kot pravijo nekateri starši so z varstvom na domu bolj zadovoljni kot v vrtcu. Varuhinja jih ima le pet in tem lahko posveča večjo pozornost. Tudi žene, ki so se odločile za to delo, so zelo zadovoljne in pravijo, da bodo s takšnim delom nadaljevale. Mi pa želimo le še to, da se za varstvo otrok na domu prijavi še več žena, ki imajo za to pogoje.

POMOČ DRUŽINAM, KI IMAJO OTROKE V ZASEBNEM VARSTVU

Letos pa je pričela občinska skupnost otroškega varstva sodelovati tudi z zasebnimi varuhinjami in sicer z namenom, da tudi otrokom, ki so v takšnem varstvu zagotove čim boljše pogoje za razvoj.

Varuhinja, ki že varuje ali pa želi varovati predšolske otroke, se prijavi pri občinski skupnosti otroškega varstva. Otroke dodeljuje skupnost po dogovoru z varuhinjo, ali pa se varuhinja s starši otrok direktno dogovori za varstvo. Privatno varstvo ima mnoge prednosti in je predvsem takoj izvedljivo.

Skupnost otroškega varstva bo varuhinjam pomagala. Organizirala bo seminarje in poskrbela za občasne obiske patronažnih sester. Če se bo znašla varuhinja v težavah, se bo lahko posvetovala z vzgojiteljico v vzgojno varstvenem zavodu. Skupnost bo varuhinji nabavila tudi vzgojne igrače, ki bodo primerno starosti otrok. Prav tako pa bo skupnost otroškega varstva poskrbela, da bo delo dobre varuhinje priznано in cenjeno.

Staršem, ki bodo imeli otroke v privatnem varstvu pri varuhinji, ki bo pripravljena pri občinski skupnosti otroškega varstva, pa bo poleg tega skupnost nudila še subvencije in sicer po osebnih lestvicah. Kjer osebni dohodek ne preseže 1.200 dinarjev na člana, bo to 500 dinarjev, od 1.200 do 1.400 dinarjev znaša 400 dinarjev, od 1.400 do 1.600 je 300 dinarjev, od 1.600 do 1.800 znaša 200 dinarjev, v družinah, kjer znaša osebni dohodek na člana od 1.800 do 2.000 dinarjev pa 100 dinarjev.

Varstvo na domu je primerno za tiste žene, ki nimajo pogojev, da bi stopile z občinsko skupnostjo otroškega varstva v delovno razmerje. Občinska skupnost otroškega varstva želi varstvo na domu razširiti, zato vabi k sodelovanju vse žene, ki imajo možnost sprejeti otroke na dom.

Mira Tamše
Boris Zakošek

Vsi imamo zelo radi teto Zofko

Toda, kako naj uresniči ta pomembni strateški načrt (napad na Moskvo od zadaj – mogočna nemška severna armada naj bi se privalila Sovjetom za hrbet prav takrat, ko bi von Runstedt napadel spredaj), če je von Leeb še vedno tičal na leningrajski fronti? Čes se jim je vedno hitreje izmikal. Nemci so postajali vznemirjeni. Generalpolkovnik Halder, kronist nemških operacij, je zapisoval dogodke, kot so jih videli iz glavne štaba in kot jih je sam doživljal.

Že petega septembra je Hitler ukazal von Leebu, naj del svojih enot odstopi moskovskemu poveljstvu. Ker pa je von Leeb uspešno napredoval in je kazalo, da bo vojskovanje pri Leningradu kmalu zaključil – vsaj zdelo se je tako – je svoje oddelke še lahko obdržal na tem bojišču. Dvanajstega septembra je imel še vse enote. In vsi so bili prepričani, da bo mesto kmalu klonilo, že čez dan ali dva. Tako je kazalo tudi še petnajstega septembra, saj so Nemci uspešno napadali.

Dva dni kasneje pa poveljstvo pred Moskvo že ni moglo več čakati. Šesta tankovska divizija je morala zapustiti Leningrad. Celotni enainštirideseti tankovski korpus, Hoepnerjeva skupina, s katero je von Leeb že prodril v leningrajska predmestja, je morala na moskovsko fronto.

ŽUKOV IN LENINGRAD STA ZMAGALA

Žukov in Leningrad sta zmagala, le da tega takrat še niso vedeli. Von Leeb se je še vedno divje boril, čeprav se je glavnina nemških tankov že pomikala proti Moskvi. Vse

900 DNI

očitneje je bilo vprašanje, kako sedaj zavzeti Leningrad in če von Leeb sploh še lahko zmagata?

Halder je bil potrt. Osemnajstega septembra je zapisal v kroniko:

„Obroč okrog Leningrada še vedno ni stisnjen tako, kot bi hoteli. Odkar sta odšli prva tankovska in šestinštirideseta motorizirana enota, dvomin, da bomo še lahko napredovali. Sovražnik je okrog Leningrada zbral številne vojaške enote, in veliko orožja, položaj se verjetno ne bo izpremenil, dokler nam ne bo priskočil na pomoč nov zavzamek – lakota.“

Tega dne je berlinski borzni list objavil:

„Usoda Leningrada je zapečaten.“

Istega dne je von Leeb sporočil vrhovnemu poveljstvu, da je imel na fronti spet uspešen dan.

Berlinski dopisniki so tega dne sporočali v svet, da bo Leningrad padel najkasneje v štirinajstih dneh.

Kljub vsemu pa je začel nemški pritisk pešati, čeprav so na fronti še vedno divjali hodi boji.

V zgodnjih jutranjih urah enaindvajsetega septembra je Bičevski poiskal starega prijatelja, generala Jevstignjejeva, da bi izvedel, kakšen je položaj na fronti.

Jevstignjejev je bil miren in brezskrben.

„Meni, Pjotr Petrovič“ ga je vprašal Bičevski, „da Nemci že dokončno izgubljajo?“

Jevstignjejev se je za trenutek zazrl v zemljevid na svoji mizi in rekel:

„Že tretji dan dobivamo iz enote v bližini Pskova sledeča poročila: velik del nemške motorizirane pehote se pomika iz Leningrada proti Pskovu, od tam pa dalje proti Porhovu.“

„Se premeščajo?“

„Verjetno. Sinoči so mi podobno poročali tudi iz drugih enot.“

Brskal je po papirjih. Podoben je bil znanstveniku, ki z izredno potrpežljivostjo raziskuje starodaven ruski rukopis.

„Žukovu smo sporočili, da Nemci verjetno preusmerjajo svoje enote iz Leningrada. Tudi partizani iz Gačina poročajo, da Nemci natovarjajo svoje tanke na železniške vagon.“

„Čudovito,“ je vzkljnil Bičevski.

„Tudi jaz mislim tako,“ je dodal Jevstignjejev. „Za Moskvo sem že sestavljal poročila, toda Žukov noče o tem ničesar slišati. Trdi, da gre verjetno le za „provokacije“ in da se moram prepričati, kaj je v ozadju.“

Jevstignjejev je torej predvideval, da nemški frontalni napad na Leningrad slabi. In zato je bil tako sproščen in brezskrben.

Triindvajsetega septembra ga je poklical Žukov in ga vprašal, če je svoja poročila že poslal v Moskvo. Zanj je bilo to veliko olajšanje, kajti iz Moskve so mu pravkar sporočili, da se je pri Kalininu, severno od Moskve, prav v teh dneh pojavila četrta nemška tankovska divizija. Zdaj je moral tudi Žukov potrditi in hkrati verjeti, da je to divizija, ki je pred kratkim zapustila leningrajsko fronto.

Poročila so bila torej resnična. Nemci so svoje enote pred Leningradom preusmerjali na moskovsko bojišče.

„Hvala bogu“, si je rekel Bičevski. „Zdaj ne bo treba sprožiti „peklenskega stroja“, ki bi uničil tovarno Kirovo, železniške podvoze, mostove in vsa važnejša poslopja in zgodovinske spomenike mesta.“

Čez dan ali dva je Jevstignjejev sestavljal za Žukova novo poročilo. Od svojih izvidniških enot je izvedel, da so Nemci mobilizirali domačine za gradnjo jarkov in zaklonišč. Po končanem delu pa so jih često enostavno postrelili. Pri Petrovem dvorcu in v drugih zgodovinskih parkih so podirali okrasna drevesa in z njimi kurili.

„Kaj menite o vsem tem?“ ga je vprašal Žukov.

„Očitno je, da fašistična ofenziva počasi pojenjuje. Pričakujemo lahko celo... to, da se nemška armada pred Leningradom pripravlja na prezimovanje,“ je dodal Jevstignjejev.

Hkrati se je ugriznil v jezik, saj se je spomnil, da Žukov ne mara prenapetih, optimističnih napovedi.

„Bili bi norci,“ je rekel Žukov, „če bi sovražniku dovolili, da bi se vkopal po lastnih željah in presojah. Moji ukazi o aktivni obrambi in lokalnih napadih so še vedno veljavni. Z drugimi besedami: Nemce moramo prehiteti in jih pokopati! Razumete?“

Še vedno so naši

Avtobus se je ustavil na trgu pred cerkvijo, kjer je bilo v nedeljo veliko ljudi: ženske v črnih rutah in oblekah, moške v svojih vsakdanjih oblačilih. Njihova vas Aquaviva leži na jugu Italije, blizu Jadranskega morja. Ničesar posebnega ni v njej, razen tega, da njeni vaščani in še v dveh sosednjih vaseh govorijo nekakšno svojo govoro, ki ni povsem italijanska in vzbuja pozornost. Ljudje v teh vaseh tudi po štirih stoletjih vedo, da niso Italijani, to čutijo in se tega zavedajo.

Njihova pokrajina je pred štirimi stoletji bila last vitezov malteškega križa. V tem času je razsajala kuga in ljudje so umirali, vasi so se praznile. Nihče ni hotel v vasi, čeprav so dokaj bogate, saj obrodi tam veliko grozjda in oliv. Na poljih pridelajo precej žita in to so tamošnji prebivalci dobro vedeli. Zato so vitezi enostavno začeli preselejati ljudi z nasprotne obale Jadrana. Leta 1562 je prišel v te kraje naš prvi naseljenc in za njim še številni drugi. Prišli so z ustja Neretve in vzhodja Biokova. Od takrat živijo v novi pokrajini, v treh vaseh: Aquaviva ali po njihovo Vodaživa, San Felice ali Filik in Monte Mitro ali Mitro.

V vasi Vodaživa je bilo včasih okrog štiri tisoč prebivalcev, zdaj jih je le še okrog tisoč. Mladi odhajajo na delo v druge kraje države pa tudi

v Nemčijo, Belgijo in Svico. Zanimivo je, da se v tujini srečujejo z našimi zdomci, da se z njimi seznanijo in navežejo tesnejše stike. Mnogi med njimi so se že naučili pravil sodobnega srbskohrvatskega jezika in se z novim besednjakom vračajo domov. Ponosni so na to, kajti nikoli niso priznavali italijanskega jezika in je nikoli niso pravilno uporabljali. Zato jim okoliški prebivalci tudi pravijo, da so „trde glave“, kar pa jim je v ponos in ne v sramoto in se na to samo smejejo.

Najbolj „po naše“ govorijo prebivalci vasi Filik; Zdaj bi radi celo odprli šolo, kjer bi učili otroke v srbskohrvatskem jeziku, vendar italijanske oblasti tega nočejo niti slišati, saj vasi niso priznane kot nacionalna manjšina. Pred letom dni so v vasi tiskali celo svoj časopis Naš

Starci iz Aquavive na kamnitih klopek pred cerkvijo

jezik, toda zaradi pomanjkanja denarja so ga morali ukiniti. Imajo tudi svoji nogometni moštvo, eno se imenuje Danica, drugo pa Strila. Vaščani so kupili televizorje z velikimi antenami, da bi ujeli program jugoslovanske TV mreže. Vidijo program TV Koper, vendar niso zadovoljni, ker je skoraj ves v italijanski, le pred kakšnimi prazniki vidijo tudi kakšen jugoslovanski film. Tedaj se pred televizorjem zberejo vse družine, otroci lahko bedijo dolgo v noč, gledajo film in poslušajo „naš jezik“. Nekaterim se je posrečilo s posebno napeljavo in visokimi antenami ujeti tudi drugi jugoslovanski program, ki kot pravijo, prihaja s predajnika v Splitu. Ti veljajo v vaseh za posebno srečne.

Pred nekaj leti je bilo v vaseh resnično slanje. Obiskala jih je folklorna skupina Joža Vlahovič iz Zagreba. Slavili in plesali so na trgih pred cerkvijo. Folkloristi so morali ostati njihovi gosti več dni, slanje so posneli italijanski in naši televizijci, prišli so lingvisti in znanci iz „starega kraja“. Z obale pelje trajekt do Splita in mnogi so že večkrat obiskali Jugoslavijo, čeprav niso nikoli pozabili! Ne moti jih oddaljenost kakšnih 40 km od morja. Tudi v noči, ki ima še ostanke črnogorskega in makedonskega, je nekaj domovine, pa tudi njihovih kamnitih hišah, trgih in kamnitih klopek, po katerih posedajo starci kot v domovini kramljuje in igrajo karte. Za več njihovih kleti diši po vinu in olivnem olju.

V vasi živi mladi profesor Giovanni Picolia, njegova mati se je pisala Mirko. Takšni priimki so tudi ob naši obali. Poročila se je z Italijanom. Njun sin zbira vse, kar je značilno za njegove prednike in poučuje v vasi latinščino in zemljepis, v Rimu pa je diplomiral tudi srbskohrvatsčine. V njegovi zbirki je veliko zanimivega, del stare domovine. Na vse to so vaščani ponosni, še laže pa bi jim bilo, če bi obiskali iz domovine pogostejši, če bi tudi iz domovine še bolj čutili, da jih nismo pozabili.

● XXI. OLIMPIJSKE IGRE V MONTREALU

Bitka za medaljo

Montreal je te dni prizorišče napetih bitk za medalje moštev in posameznikov številnih reprezentanc z vseh strani sveta. Med njimi so tudi naši košarkarji, ki so pred dvema letoma v San Juanu izgubili tekmo, z moštvom ZDA in s tem tudi naslov svetovnega prvaka. V teh dneh se je naša reprezentanca uspešno pomerila z ekipo CSSR, Italije in Portorica, največji uspeh pa je dosegla v tekmi z ekipo SZ, ki jo je pripeljala v finale. Izgubila je samo z moštvom ZDA, s katerim se bo še enkrat pomerila za zlato ali srebrno medaljo. Prav gotovo pa čaka naše moštvo srebrna medalja. Zakaj?

Znano je, da posvečajo v ZDA veliko pozornost košarki, da jo igrajo že 40 let in da je njihovo moštvo

kmalu nadoknadili. Vendar je to povzročilo, da so se v olimpijski vasi obnašali dokaj skromno in so se

so dobri v tehniki, disciplinirani v igri, bolj kot moji fantje. ZDA je favorit na tej olimpiadi. Karkoli bodo Jugoslovani v b-skupini dosegli, sem prepričan, da se bodo na kraju, v finalu, še srečali z moštvom ZDA.“

Naši košarkarji dobro poznajo ekipo ZDA, pa tudi obratno. Američani so budno spremljali delo našega moštva,“ pravi naš trener Mirko Novosel. „Svoje strokovnjake – vohune so pošiljali na vse tekme v svetu. Vse vedo o nas, toda tudi mi nismo stali križem rok: „snežali“ smo jih na predolimpijskih igrah, pa

tudi v Montrealu. Ne bodo nas cenili preslepili. Lahko so le boljše.“

„V ZDA je toliko košarkarjev, kot imamo mi prebivalcev“, smeje vedno razpoloženi Zoran Stančić. „Včasih je prav zaradi velikih števil dobrih, težko izbrati najboljše. Tokrat se niso zmotili: po peljali so izredno ekipo!“

Za favorite na letošnjih olimpijskih igrah so strokovnjaki v Montrealu predvidevali: ZDA, Jugoslavijo, SZ, Italijo, Kanado, Kubo in nekateri tudi CSSR. Vsi so bili prepričani, da bo igra v celoti bolj zrelejša, kot je bila v Muenchnu.

Fantje iz ZDA so prišli po zlato medaljo

samo enkrat v tem času izgubilo zlato medaljo: na minuli olimpiadi v Muenchnu! Zlata medalja je zanje nekaj najpomembnejšega in letos še posebno, kajti sklenili so povrniti poraz, ki so ga doživeli pred štirimi leti, kjer jih je premagala reprezentanca SZ. V zadnji minuti je namreč sovjetski igralec Jedeško vrgel žogo pod ameriški koš, tam jo je ujel in vrgel v koš Aleksander Belov in dosegel zmago za svoje moštvo 51:50!

Moštvo ZDA je bilo prizadeto, zato se je za Montreal še posebno dobro pripravilo. Od vsega začetka so upali, da se bodo srečali z ekipo SZ in jo premagali. Zelja se ni uresničila, saj je naše moštvo to s svojo zmago preprečilo. Jack Lewis, predstavnik ZDA v olimpijskem košarkarskem centru je pred teknovanjem dejal: „Naši košarkarji živijo le za srečanje. Prepričan sem, da se bomo s SZ srečali v finalu in da jih bomo tokrat zdrobili. To zadovoljstvo nam lahko pokvari samo vaši košarkarji. In to se je zgodilo!“

Pred začetkom olimpijskih iger je ZDA izgubila prijateljsko tekmo s Kanado, to so v bitki za finale

izogibali novinarjev. Vendar upanja v zmago niso izgubili!

„Ta poraz ne pomeni veliko“, je dejal njihov trener Dean Smith. „Nekateri mislijo, da nismo pripravljene, vendar zaupam svojim fantom, spoštujem pa tudi naše največje nasprotnike: Jugoslavijo, Italijo, SZ in Kanado. Jugoslovani imate nekaj igralcev svetovnega slovesa: Kičanovića, Čosića, Slavnića in Dalipagića, lahko bi igrali tudi v naših profesionalnih ekipah. Zelo neprimeren nasprotnik ste... ali...“ Ni končal. Misli pa si je verjetno: „Mi smo boljši!“

Ko so v ZDA izbrali svoje moštvo? 136 najboljših fantov je bilo vse leto pod nadzorom strokovnjakov, končno se je Dean Smith odločil za dvanajst študentov: štiri belce in osem črncev. Vsi so zelo mladi, med njimi ni veliko dvometrašev...

„Američani so se odločili za trdno obrambo in „presing“, zato v ekipi ni veliko dvometrašev“, je dejal trener sovjetskega moštva Vladimir Kondrašin. „Vsi so vsestranski igralci, zato jih bo težko premagati. To bi lahko dosegli Jugoslovani, ki

● MODNA KREATORKA STASA

Za zamudnice

Sezona kopanja in sončenja je sicer že na višku, toda prepričana sem, da marsikatera med vami še vedno ni izbrala nove kopalne obleke, čeprav tudi stare noče več obleči. In marsikatera prav zaradi tega ne, ker se preprosto ne more odločiti. Ker tudi izbira v trgovinah ni več najboljša, se bo treba kar dobro potruditi za primerno in lepo kopalno obleko.

Visoka suhljata dekleta ne bodo imela težav. Zanje so najprimernejši majhni bikiniji in zato ne potrebuje nasvetov. Nekoliko težja bo izbira za polnejšo postavu. Enodelne kopalke so gotovo najprimernejše, letošnja moda črtastih vzorcev pa so kot nalašč zanje. Navpično ali diagonalno postavljene neenakomerno porazdeljene črte bodo postavu na videz zožile, potegnile in oblikovale. Pri izbiri barv ste lahko pogumni, odločite se tudi za modernejše in živahnije, izogibajte se le zelo intenzivnih toplih tonov, kot so rumena, oranžna, močna rdeča in podobne.

Ce bo tudi kroj premišljeno izbran, boste lahko s svojo, čeprav „zamudniško“ kopalno obleko vseeno zadovoljni.

Delavci o osnutku zakona o združenem delu

Poteka javna razprava o osnutku zakona o združenem delu. Zakon o združenem delu naj bi bil zelo izpopolnjen, zato naj bi v razpravi sodeloval prav vsak delavec.

Odločili smo se, da se odpravimo med delavce, spraševali smo:

- Ste že slišali za osnutek zakona o združenem delu?
- Kako so v vaši delovni organizaciji poskrbeli za razlago in razpravo?
- Ste razumeli vsebino zakona, ali pa se vam je razlaga zdela pretežka?
- Imate kakšne bistvene pripombe?

● TONE BARLE, ŠOFER PRI IZLETNIKU

Brez razprav

— Osnutek sem bral v časopisih, vsaj tiste najpomembnejše točke. Nismo pa imeli nobene razprave. Morda je bila kakšna v zad-

njih dneh, odkar sem na dopustu.

— Ljudem je potrebno osnutek dobro razložiti, da ga bodo lahko v praksi uporabljali.

— Napisano je razumljivo, le nekatera poglavja so preobširna in bi jih bilo dobro delavcem prikazati v skrženi obliki.

— Na sam osnutek nimam pripomb. Bi pa bilo potrebno v našem delu uvesti beneficirano delovno dobo in nam priznati status poklica.

● JOŽE HOHKRAUT — PREDSEDNIK SVETA OZD RŠC

TEMELJITA RAZPRAVA

— Ker vemo, da je težko razložiti takšen osnutek, smo se za razlago temeljito pripravili. Ustanovili smo posebno komisijo, ki je temeljito obdelala sam zakon in kasneje pregledala naše samoupravne akte ter jih primerjala z osnutkom zakona o združenem delu. Imeli

smo tudi tridnevni seminar z ljudmi, ki naj bi zakon tolmačili. Nekateri se žal ne zavedajo, da so poleg operativnega dela dolžni tudi, da sodelujejo pri izgradnji samoupravljanja v našem podjetju.

— Našo razlago smo seveda prilagodili našim delavcem in menim, da je bila povsem razumljiva. Z razlaganjem osnutka še nismo končali, ker želimo, da bi bili naši delavci dobro seznanjeni z njim. V avgustu bomo imeli razširjeno sejo delavskega sveta, na katero bomo povabili tudi predstavnike družbenopolitičnih organizacij.

— Ne, bistvenih pripomb zaenkrat še ni bilo, saj pa je sedaj tudi težko videti, kako bodo novosti izgledale v praksi.

● DANIEL DREV — URAR

Naš sindikat ni aktiven

— Da, poznam osnutek zakona, čeprav ne najbolje.

— Sem sicer član sindikata privatnega sektorja, a moram žal, ugotoviti, da je naš sindikat ob takšnih akcijah precej neaktiven. Tako sem se z osnutkom zakona seznanil le iz časopisov.

— Zakon je kar razumljivo napisan.

— Pripomb nimam.

● ANTON KNEZ, SEKRETAR ZK PRI TOZD RUDARSKI PRAKTIČNI POUK

Komunisti aktivni

— Člani ZK so bili zelo aktivni pri razlagi, pravzaprav so bili gonilna sila. No, mi dobro vemo, da z delom še nismo končali, ampak bomo morali biti stalno angažirani, saj bomo le tako lahko zakon približali vsem delovnim ljudem naše delovne organizacije.

— Poročanje na sestankih je bilo zadovoljivo, ker so se razlagalci dobro pripravili na seminarjih. Za razlago osnutka zakona smo potrošili ogromno časa in upamo, da se nam bo to obrestovalo.

— Delavce so zanimala predvsem posamezna poglavja, ki smo jih še posebno obdelali. Vsi so se strinjali, da naj bo zakon enak osnutku.

— Delavci so imeli manj pomembne pripombe.

● LOJZKA JAN — VRTNARICA

OBRAVNAVALI SMO NA ZBORIH DELAVCEV

— Seveda poznam osnutek zakona, saj smo imeli tudi več zborov delavcev, na katerih smo ga obravnavali.

— Vsebine ne poznam najbolje, vendar menim, da je bilo prav, da smo ga sprejeli.

— Razlage, ki smo jih slišali na zborih delavcev, so bile popolnoma razumljive in tudi sam osnutek je pisan precej razumljivo.

— Pripomb pa nimam, za kaj takšnega se mora človek vsebini bolj posvetiti.

● MIROSLAV VRANIČ — STROJNI KLJUČAVNIČAR V PEKARNI MERX VELENJE

Zakon čim prej sprejeti

— Da, seveda sem že slišal za osnutek zakona. Imeli smo tudi dve razpravi v podjetju. Eno, prvo, samo mi uslužbenci, na

drugo pa smo povabili tudi odgovorne z občine.

— To pa. Kar dobro sem seznanjen z vsebino. Nekoliko sem se seznanil tu v podjetju, ostalo pa iz časopisov.

— Ne vem. To je precej različno, odvisno od ljudi samih od njihovega zanimanja. Meni je čisto razumljivo, če pa kakšno stvar ne razumem, se pač pogovorim.

— Bil je že čas, da smo prišli do takšnega osnutka. Čimprej ga sprejmemo tem bolje bo za naše gospodarstvo.

— Konkretnih pripomb nismo imeli. Ne, tudi jaz jih nimam. To bo kasneje, ko bo vsa stvar stekla.

● JOŽE VANOVŠEK — VODJA ENOTE VRTNARSTVO

Mnogo novega

— Pri nas smo najprej dobili gradivo, ki smo ga sami proučili, potem pa smo posamezna poglavja obdelali na zboru delavcev. Tudi sami med seboj smo se veliko razgovarjali o njem.

— Osnutek zakona je jasno razložen. Tisti pa, ki

kakšnega dela niso razumeli, so lahko vprašali v kolektivu ali pa na zboru delavcev.

— Osnutek kar dobro poznam, je pa precej velik, obsežen in tudi mnogo novega je v njem, zato bo potrebno še nekaj časa da ga bom popolnoma obvladal.

— Mi nismo imeli nobenih konkretnih pripomb, tudi jaz jih nimam, zdi pa se mi prav, da je bil končno takšen zakon sprejet.

● VILI SORŠA — VRATAR PRI REK

Nimam pripomb

— Da, nekoliko sem seznanjen z osnutkom zakona. Včasih pride skupinovodja pa nam razloži kakšno poglavje in odgovarja na naša vprašanja.

— Ne, ne morem reči, da posebno dobro poznam njegovo vsebino. Videti je, da bo kakor je bilo do sedaj. No, nekaj sprememb bo že.

— Kar dobro se ga lahko razume, ni napisan tako, da bi bili izrazi nerazumljivi.

— Pripomb pa nimam nobenih.

● FILIP OROŽEN, DIREKTOR TOZD RUDARSKI PRAKTIČNI POUK

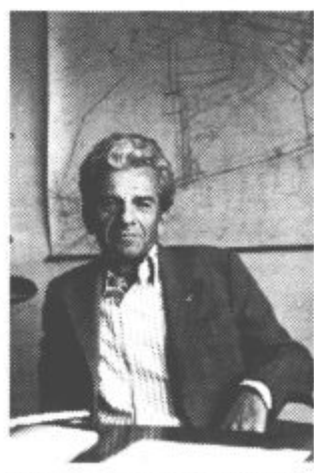
Delavci so dobro seznanjeni

— Menim, da so delavci v naši delovni organizaciji o osnutku zakona o združenem delu dobro seznanjeni. Imeli smo več razprav, na katerih je sodeloval celoten kolektiv, poleg tega pa smo formirali več malih delovnih skupin, ki zajemajo od 2 do 8 delavcev in v katerih so se ti še bolj seznanili z vsebino, posebno pa s tistimi točkami, ki so za naše delavce najbistvenejše. Kratke notice izdajamo tudi v internem informatorju, ki ga izdaja splošno-pravna služba.

— Jasno je, da vsi naši delavci niso posebno načitani in je zato potrebno nekatere stvari povedati kar po domače. V glavnem pa je zakon pisan tako, da je razumljiv večini delovnih ljudi.

— Osnutek zakona in sam zakon sta nujno potrebna, saj bomo le na ta način nekatere delovne organizacije prisilili na resnejše delo. S tem zakonom bo končno urejena finančna politika, ki je bila ves čas na precej majavih nogah.

— Pri nas zakon ne bo prinesel bistvenih sprememb, ker smo mi v tej smeri že veliko napravili,

ustanovljena pa je bila komisija, ki je ugotavljala neskladja in, ki bo morala sedaj še bolj poglobljeno opraviti svoje delo.

— Bistvenih pripomb ni bilo, ko bodo stvari stekle, pa se bodo prav gotovo pojavile. Naša želja pa je, da bi predavateljski kader na naši šoli dijake dobro seznanil z zakonom, da ga bodo razumeli in znali uporabljati.

● JOŽICA BOROVŠAK, ADMINISTRATORKA

SEM SEZNANJENA

— Da, z zakonom sem seznanjena. Tu pri nas smo veliko naredili, da bi bil naš delovni kolektiv čim bolj seznanjen z njim.

— Najprej so ga predelale družbenopolitične organizacije, potem pa smo ga obravnavali po skupinah, tako, da smo prišli že seznanjeni na razprave, kjer so nam odgovarjali na vprašanja.

— Razlaga ni bila pretežka, saj so jo predavatelji priredili in podali v takšni obliki, da je bila razumljiva vsem, ki so bili zainteresirani.

— Pripomb nimam nobenih. Morala bi se bolj poglobiti, pa tudi težko je že sedaj reči, kaj je dobro in kaj ne.

ZDRAVSTVENI DOM

Šoštanjčani so 21. 7. dobili nov zdravstveni dom. Na otvoritveni svečanosti so bili med številnimi gosti tudi predsednik velenjske skupščine Nestl Žgank, predsednik izvršnega sveta Franjo Kljun, sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Franjo Korun in predsednik občinske konference socialistične zveze Jože Veber.

O tej investiciji nam je primarij Savinjsko šaleškega zdravstvenega doma dr. Alojz Fijavž povedal sledeče:

„Prostori, v katerih je bil zdravstveni dom dosedaj, so bili zelo neprimerni za paciente in zdravnike. To je bila bivša vila zasilno preadaptirana za ambulantno službo. Večje adaptacije pa so bile tu neizvedljive, zato smo že nekaj let iskali rešitev, ki bi bila najprimernejša. Na koncu sta ostali dve varijanti. Cenejša, to je selitev v stavbo nekdanje občinske skupščine, ki pa iz objektivnih in subjektivnih vzrokov ni bila izvedljiva, in dražja, to je gradnja novega zdravstvenega doma. Odločili smo se za to drugo varianto.

Na slovesni otvoritvi je govoril dr. Bogdan Menih

Gradnjo smo začeli pripravljati leta 1974. Načrte je izdelal projektivni biro Velenje, projektanta pa sta ing. Pavel Sifer in ing. Kristina Košič. Izvajalec je bil Vegrad Velenje. Z deli smo pričeli v maju 1975, leta in jih v roku tudi dokončali. Objekt je skupno z opremo stal 12 milijonov 600 tisoč dinarjev. Denar sta prispevala občinska zdravstvena skupnost Velenje in Savinjsko šaleški zdravstveni

dom. Investitorja sta delno sodelovala tudi pri zunanji ureditvi.

Nova zdravstvena postaja ima 1500 kv. m površine, lekarna pa 200. Tu so štiri sodobno urejene in opremljene splošne ambulante, dispanzer za žene in otroke, šolska ambulanta, tri zobne ambulante z laboratorijem in prostori za dežurno službo.

To je velika pridobitev za občino Velenje, še posebno pa za mesto Šoštanj in okolico, je ob koncu našega pogovora menil primarij dr. Alojz Fijavž.

Na otvoritveni svečanosti je govoril vodja zdravstvene postaje v Šoštanju dr. Bogdan Menih, ki je v svojem govoru poleg drugega poudaril izreden pomen, ki ga bo nov zdravstveni dom imel za Šoštanj in okolico in se v imenu uslužbencev zahvalil vsem, ki so pripomogli k njegovi izgradnji. Ob koncu je dejal: Vsi zdravstveni delavci smo zelo veseli in ponosni ob tem dogodku. Trudili se bomo, da bomo nudili našim občanom čim bolj kvalitetno pomoč in da bodo naši odnosi do bolnikov čim bolj humani.

Zatem, ko je predsednik Nestl Žgank prerezal trak in s tem odprl nov zdravstveni dom v Šoštanju, so si številni občani in gosti ogledali njegovo notranjost.

Na družabnem srečanju v prostori elektrarniške družbene prehrane pa je direktor Savinjsko šaleškega zdravstvenega doma prim. dr. Alojz Fijavž govoril o nalogah te sestavljene organizacije združenega dela. Podelil je tudi priznanja delavcem, ki že dvajset let delajo v delovni organizaciji. Priznanja so dobili: Ana Ceplak, Slavka Roškar, Angela Orešnik, Bruno Žverk in Slavka Plesec. Posebno priznanje pa je dobil tudi zobozdravnik Franc Janežič.

Praznik flosarjev

V Ljubnem ob Savinji je že vse nared za veliko tradicionalno flosarsko praznovanje, ki ga vsako leto pripravljajo tamkajšnji turistični delavci. V soboto, 31. julija, in v nedeljo, 1. avgusta, se bo na prireditvenem prostoru v Vrblju spet zbrala množica gostov, ki si bodo od vsepovsod prišli ogledat zanimive šege in navade flosarjev, ki so nekdanj vozili les vzdolž Savinje in Save do Zagreba in še naprej. Prireditve, ki so jih organizatorji pripravili v okviru praznovanja savinjskih splavarjev pa se odvijajo že ves ta teden. Tako so v ponedeljek na Rečici odigrali nogometno tekmo med domačo ekipo in Nazarjem, v torek pa v Mozirju med Mozirjem in Ljubnim. V sredo sta se porazenca obeh srečanj pomerila v Nazarju za tretje in četrto mesto, v četrtek pa je bilo na Ljubnem finale tega turnirja. Športna tekmovanja se bodo nadaljevala tudi v naslednjih dneh. V petek ob 16. uri popoldne se bodo na Ljubnem srečali odbojkarji Glina iz Nazarja, Nivoja iz Celja, TVD Partizana iz Mozirja in Topolšičice. V soboto ob devetih bo kegljaški dvojboj med Partizanom iz Mozirja in celjskim Nivojem, ob 17. popoldne pa spet nogomet, tokrat za pokal Savinjskega flosarja med Gradbenikom in prvoligašem Rijeko. Najbolj slavnostno pa bo v nedeljo. Že ob osmih bo Nivo demonstriral vožnjo s kajaki po brzicah Savinje, pol ure pozneje pa bo koncert godbe na pihala. Popoldne ob 14. uri pa se začne povorka, v kateri bodo poleg flosarjev, vodarjev in gozdarjev sodelovali še ribiči, planinci, smučarji, taborniki, športniki, šolska mladina in mnogi drugi. Ko se bo kolona vseh, ki smo jih našli, ustavila na glavnem prizorišču v Vrblju ob Savinji, bodo flosarji vsem navzočim prikazali nekatere svoje običaje, kot so vdiranje flosa, plavljenje lesa, krst na vodi in vožnja s splavom. Po končanem programu pa boste lahko, do zgodnjih jutranjih ur ostali na velikem rajanju. Prireditelji zagotavljajo, da bo dobre glasbe, jedi in pijače za vse dovolj in da z Ljubnega ne boste odšli razočarani. J. K.

Velika želja je izpolnjena, gasilci so dobili avtomobil

V VINSKI GORI SO PRAZNOVALI

V spomin na 22. julij, dan vstaje slovenskega ljudstva so praznovali krajanji Vinske gore krajevni praznik. Ob tej priložnosti so imeli večje število prireditev, ki so potekale od 18. do 25. julija. O teh prireditvah in pridobitvah, ki so jih ob krajevnem prazniku dobili, smo govorili s predsednikom KS Vinska gora Ivanom Košanom.

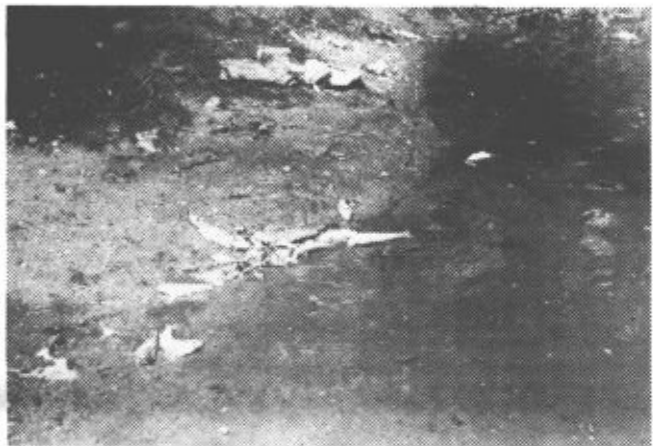
S številnimi prireditvami smo, kakor prejšnja leta, tudi letos svečano proslavili naš krajevni praznik. Vendar to za našo krajevno skupnost ni najpomembnejše. Pomembnejše je to, da smo s pomočjo odgovornih občinskih organov v občini Zalec, z lastnim delom, sredstvi in iznajdljivostjo uspeli priti do nekaterih za nas prepotrebni pridobitev.

Tako smo 18. julija v ožjem krogu (prisotni so bili le gasilci) predali namenu gasilski avtomobil. Uradna, svečana predaja, je predvidena v nedeljo, 1. avgusta. Gasilski avtomobil je za našo krajevno skupnost zelo velikega pomena. Z njim bomo sedaj lahko vozili vodo kmetom, ki vode na domovih še nimajo. To je bil namreč tu zelo pereč problem, saj je bilo vodo potrebno voziti celo iz Velenja. Seveda bomo lahko v slučaju potrebe pomagali tudi gasiti. Avtomobil stane okoli štiristotisoč dinarjev. Tu so vključene tudi vse dajatve. Del sredstev (150 tisoč dinarjev) smo v štirih dneh v „hitri akciji“ dobili od krajanov, ostalo pa je bil kredit Beograjske kreditne banke. Ta kredit moramo odplačati v 61 obrokih.

21. julija smo imeli komemorativno svečanost ob spomeniku padlih, ki se je udeležilo veliko število krajanov. Po svečanosti smo imeli kresovanje in piknik z godbo.

24. julija je bila otvoritev lovske kočice na Lopatniku. Zgradili smo jo z udarniškim delom ob pomoči krajanov, lovcev, odseka za narodno obrambo in krajevne skupnosti. Lovska kočica ne bo v lasti lovcev, ampak vseh krajanov.

Osrednjo proslavo smo imeli v nedeljo, 25. julija, ob 11. uri, ko smo otvorili dva kraka asfaltirane ceste v Lipje. Skupna dolžina obeh cest je 1100 metrov. Vsa dela do asfalta smo naredili udarniško in s sredstvi krajanov, asfalt pa smo položili s pomočjo Rudnika Velenje in komunalne interesne skupščine občine Zalec. Zemeljska dela smo opravili tudi že na cesti v Presko in Pirešico, kjer bomo v prihodnjem letu tudi položili asfalt. Menim, da smo z delovnimi dosežki najpremeje proslavili tako pomemben dan v naši zgodovini in naš krajevni praznik.

Take prizore je bilo videti vzdolž Pake na številnih mestih

Pogin rib v Paki

Paka je ponovno postala množično grobišče rib, ki so plavale v njenih kalnih vodah. To so pred dnevi odkrili ribiči, ki radi namočijo svoje trnke v globine Pake in ki že vrsto let tudi skrbijo, da bi se ribji zarod v njej vzdrževal, hranil in množil. Na svojo veliko žalost in ogorčenje tistih, ki jim ni vseeno, ali bo v Paki še kdaj utripalo življenje ali ne, pa so v soboto, 17. tega meseca, zagledali na površini reke mrtve ribe, od katerih so mnoge še pred kratkim sami vložili v Pako. S posebno komisijo so odšli na teren in skušali odkriti vzrok te tragedije, ki pa je na žalost še do danes ostal nepojasnen. Morda bo to zadnje množično uničenje življenja v Paki vendarle dalo povod, da se bodo končno uvedli ukrepi, ki bodo taka dejanja preprečili. Če bo komisija ugotovila, da je pogin zakrivilo katerokoli podjetje, ki odvaja svoje odpadke v Pako, bo to vsekakor zadosten razlog, da se v skupnem jeziku z ribiči najdejo možnosti za ohranitev življenja v Paki. J. K.

● V ŠMARTNEM OB PAKI

UPOKOJENCI IN KMETJE ZA CESTE

V Šmartnem ob Paki se je uspešno končala akcija vpisovanja posojila za ceste, ki jo je organizirala in vodila krajevna skupnost Šmartno v sodelovanju s sosednjo skupnostjo Gorenje. V to akcijo so bili vključeni samo upokojenci in kmetje s področja obeh krajevnih skupnosti, delovni ljudje pa so prispevali svoj delež v organizacijah, kjer so zaposleni.

Od skupno 248 članov iz Šmartnega in Gorenja, kolikor jih šteje pred kratkim ustanovljeno društvo upokojencev, je vpisalo posojilo 183 oseb, kar predstavlja 73,7 odstotka celotnega članstva. Višina vpisanega zneska pa znaša 157.090 dinarjev, kar je presenetljivo visoka vsota, če upoštevamo dejstvo, da je na področju teh dveh krajevnih skupnosti veliko upokojencev z razmeroma nizko pokojnino. Podatki o vpisovanju kmetov pa veljajo le za kmetovalce iz krajevne skupnosti Šmartno ob Paki. Od skupno 62, kolikor jih je na tem področju, je posodilo denar za ceste 42 kmetijskih proizvajalcev, ali 67,7 %. Skupaj pa so zbrali 41.100 dinarjev. Če torej potegnemo pod vsemi temi številkami črto in skušamo podatke združiti, da je vpisalo posojilo za ceste skupno 225 upokojencev iz krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki in Gorenje ter kmetov s področja Šmartnega. Vsi skupaj bodo posodili 198.190 dinarjev, kar je višji znesek, kot so ga organizatorji akcije pričakovali. Največjo vsoto pa je vpisala upokojenka Fanika Salinšek iz Šmartnega ob Paki in sicer milijon starih dinarjev. J. K.

TRGOVSKO PROIZVODNA IN SERVISNA DELOVNA ORGANIZACIJA

agrotehnika

L J U B L J A N A o. s. o.

TOZD Agromehanizacija trgovina

Obveščamo cenjene kmetovalce, da si lahko nabavijo pri Agrotehnik Ljubljana — TOZD Agromehanizacija sodbne:

- traktorje IMT-533, U-445, T-25 A/1
- Nove proizvode SIP:
- trosilnik hlevskega gnoja KRPA 20
- vrtalkasti obračalnik sena VO-4
- silokombajn SK-80
- traktorske prikolice TP-3 Tehnostroj Ljutomer
- razsipalnice gnojil FERTI in VICON B-75
- vse vrste plugov, bran in strojev ter orodij, ki so nepogrešljivi pri vašem vsakdanjem delu.

VSE CENE IN INFORMACIJE DOBITE V NAŠIH POSLOVALNICAH:

- AGROTEHNIKA, Ljubljana, Titova 38,
- AGROTEHNIKA, Celje, Aškerčeva 13,
- AGROTEHNIKA, Maribor, Meljska 5
- AGROTEHNIKA, M. Sobota, Titova 25
- AGROTEHNIKA, Ljutomer,
- Slavka Osterca 2
- AGROTEHNIKA, Lendava,
- Partizanska 53,
- AGROTEHNIKA, Škofja Loka,
- Titov trg 4/b

KINO

REDNI KINO VELENJE

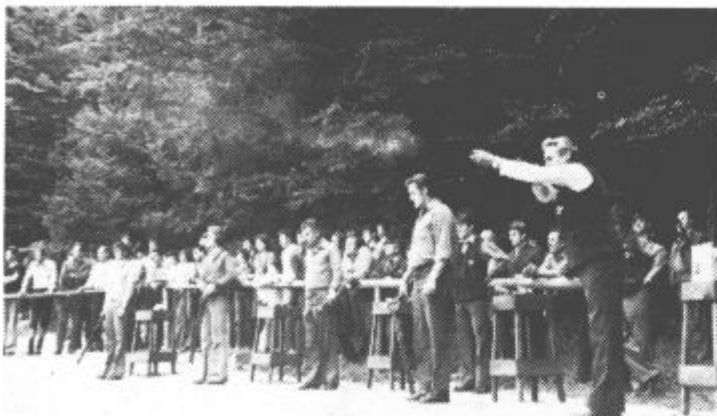
30. 7. - petek ob 17,30 in 19,30 ameriški barvni film: **GOSPOD MAJESTYK**
 31. 7. - sobota ob 17,30 in 19,30 ameriška kriminalna: **VSI SMO BARABE**. Režija: Robert Altman. Igrajo: Keith Carradine, Shelly Duvall
 1. 8. - nedelja ob 17,30 in 19,30 ameriška kriminalna: **VSI SMO BARABE**
 2. 8. - ponedeljek ob 17,30 francoska komedija: **DOKTOR POPAUL**. Režija: Claude Chabrol. Igrajo: Jean-Paul Belmondo, Mia Farrow
 3. 8. - torek ob 17,30 in 19,30 italijanska drama: **MOSKOST**. Režija: Paolo Cavara. Igrajo: Turi Ferro, Agostina Belli
 4. 8. - sreda ob 17,30 in 19,30 italijanska drama: **MOSKOST**
 5. 8. - četrtek ob 17,30 in 19,30 ameriški vestern: **ČAKMUL MASČEVALEC**. Režija: EB Clucher. Igrajo: L. Mann, P. Martel
 6. 8. - petek ob 17,30 ameriška barvna kriminalna: **BOTER II**. del. Režija: Francis Ford Coppola. Igrajo: Al. Pacino, Robert Duvall
 7. 8. - sobota ob 17,30 in 19,30 ameriški pustolovski film: **GOSPODAR OTOKA**. Režija: Tom Gris. Igrajo: Charlton Heston, Geraldine Chaplin
 8. 8. - nedelja ob 17,30 in 19,30 ameriški pustolovski film: **GOSPODAR OTOKA**

KINO ŠOŠTANJ

31. 7. - sobota ob 19,30 ameriška drama: **CAMPER JOHN**. Režija: Sean Mc Gregor. Igrajo: William Smith, Gene Evans
 1. 8. - nedelja ob 17, in 19,30 francoska komedija: **DOKTOR POPAUL**. Režija: Claude Chabrol. Igrajo: Jean-Paul Belmondo, Mia Farrow
 4. 8. - sreda ob 19,30 ameriški vestern: **ČAKMUL MASČEVALEC**. Režija: Eb Clucher. Igrajo: L. Mann, P. Martel
 5. 8. - četrtek ob 19,30 italijanska drama: **MOSKOST**. Režija: Paolo Cavara. Igrajo: Turi Ferro, Agostina Belli
 7. 8. - sobota ob 19,30 italijanska barvna drama: **KRVAVI BRATJE**. Režija: Pasquale Aquitieri. Igrajo: Claudia Cardinale, Franco Nero
 8. 8. - nedelja ob 17. in 20. uri ameriška barvna kriminalna: **BOTER II**. del. Režija: Francis Ford Coppola. Igrajo: Al. Pacino, Robert Duvall

KINO - GLEDALIŠČE

9. 8. - ponedeljek ob 20. uri ameriška barvna drama: **CAMPER JOHN**. Režija: Sean Mc Gregor. Igrajo: William Smith, Gene Evans, Joe Flynn

Tekmovalci pri streljanju na glinaste golobe

Lovci na novem strelišču

● O DELU ROKOMETAŠIC IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Želja — sredina lestvice

V Šmartnem ob Paki se je pred leti pojavila športna panoga, ki do tedaj ni imela v kraju nobene tradicije. To je ženski rokomet, ki je v kratkem življenjskem obdobju prehodil zavidanja vredno razvojno pot in se po doseženih uspehih postavlja ob bok nogometu, ki je v Šmartnem nesporno šport številka ena.

Po enoletnem nastopanju v med-občinski ligi, so Šmarške rokometiške pripraviteljice osvojile prvo mesto in se uvrstile v Slovensko ligo. Že v prvih srečanjih z republiški ligi je bilo jasno, da niso prišle v to sredino, "plesat samo za eno poletje", toda osvojitve mesta ob koncu sezone, prav gotovo ni nihče pričakoval.

Pred začetkom priprav na novo tekmovalno sezono smo poprosili njihovega trenerja Toneta Križa, da oceni dosežek preteklega sezone in razgrne načrte za prihodnost. Povedal je:

„Kot novinci vsekakor nismo pričakovali tako visoke uvrstitve, zato smo z doseženim nadvse zadovoljni. Zlasti dobro smo odigrali spomladanski del tekmovalne sezone, saj nismo izgubili niti enega srečanja. Najdražje pa so nam zmage nad kandidatki za prvo mesto Alplesom in Slovonom in pa seveda v občinskem derbiju z Velenjem. Še posebej smo lahko zadovoljni zaradi tega, ker delamo v dokaj težkih pogojih na zelo slabem igrišču, ki že nekaj časa čaka na novo plast asfalta. Poleg tega pa smo imeli precej težav s treningi igralk, kajti mnoge imajo

obveznosti v šolah in na delovnih mestih, tako da se jih niso mogle redno udeleževati. Treba pa je pohvaliti njihov trud in prizadevanost, ki sta med drugim privedla do uvrstitve, ki se je vsi veselimo. S pripravami na novo prvenstvo bomo začeli 30. julija in sicer v predtekmovalnem obdobju trikrat tedensko, nato pa dvakrat. Seveda bomo odigrali tudi nekaj prijateljskih srečanj. Ekipe bo ostala nespremenjena, le da bomo vključili vanjo nekaj novih perspektivnih igralk iz naše pionirske rokometne šole. Naj s tem v zvezi povem, da v našem klubu že nekaj časa načrtujemo delo z najmlajšimi igralkami in jih postopoma vključujemo v delo s prvo ekipo, saj so nam le tako zagotovljeni dobri dolgoročni rezultati. V bodoče bomo zato delu z mladimi posvetili še več pozornosti. Naš cilj in želja v prihodnji sezoni je uvrstitve nekje na sredini lestvice. Čeprav smo si že nabrali nekaj več potrebnih tekmovalnih izkušenj, nas čaka letos hud boj, saj bodo ekipe mnogo bolj izenačene. Naša želja pa je tudi, da bi se v celotni celjski regiji ženski rokomet razvil do enake stopnje kot moški.“

J. KRAJNC

Vztrajno delo

Na letošnjem prvenstvu mladih tehnikov Jugoslavije v Sarajevu, je tovrstni klub iz OŠ Gustav Šilih zopet pokazal svojo vrednost v jugoslovanskem merilu. Na dvodnevem tekmovalju so med skoraj 150 tekmovalci iz vse Jugoslavije pobrali največ odličij, med posamezniki pa je njihov član Marjan Škoflek postal absolutni prvak v avtomoto tehniki, Jani Melanšek in Gorazd Sivka pa sta dobila srebrni medalji. Med strojniki so bili najbolj uspešni Jože Janežič in Emil Špegel z zlatim ter Igor Birs s srebrnim odličjem. Med učitelji tehničnega pouka je Arpad Salamon iz OŠ Gustav Šilih dosegel drugo mesto z minimalnim zaostankom za zmagovalcem.

Rokometiške Šmartnega s trenerjem Tonetom Križem in tehničnim vodjem Zvonko Peršič

RADIO VELENJE

UKV frekvenca
 88,9 megahercev
 Oddaje:
 v četrtek
 ob 15.30,
 v nedeljo
 ob 10. uri

mali oglasi

SOBO IŠČE

Usluzbenka išče sobo v Velenju. Naslov v uredništvu.

IZGUBIL SE JE PES

Izgubil se je volčjak. Sliši na ime Cinčo. Poštenega najditelja prosimo, da proti nagradi sporoči na postajo milice.

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

NOVO - NOVO - NOVO - NOVO - NOVO - NOVO

DISCO BAR

v hotelu „Paka“ Velenje
 v mesecu avgustu 1976 za odrasle in mladino nad 18 let

Disco bar bo odprt vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 21. do 2. ure.

Disco Jockey: Miki in Rado

Vsak teden bosta Disco Jockeyja podarila enemu izmed gostov ploščo.

PRIDITE TUDI VI - PRIDITE TUDI VI - PRIDITE

LOVCI STRELJALI

Člani lovske družine Škale so ob dnevu vstaje slovenskega naroda izročili svojemu namenu novo avtomatsko strelišče na glinaste golobe. Strelišče je urejeno in opremljeno za izvedbo najzahtevnejših tekmovalj.

Otvoritev novega objekta, ki je bila povezana s proslavo in strelskim tekmovaljem, je potekala pod geslom „Lovci - moč SLO“.

V streljanju na glinaste golobe in z malokalibrsko puško je sodelovalo 60 tekmovalcev iz 20 ekip in 18 posameznikov.

Rezultati:
 Ekipno: 1. LD Rečica - Laško, 473 točk, 2. LD Libelšče, 427 točk, 3. LD Motnik, 417 točk...

Posamezniki: 1. Lojze Mihev - Bistra, 172 točk, 2. Robert Mernik - Podsreda, 167 točk, 3. Mišč Hojak - Rečica, 160 točk...

V tekmovalstvu z malokalibrsko puško je bilo podeljenih 5 zlatih, 12 srebrnih in 21 bronastih značk lovske zveze Slovenije.

Med posamezniki v streljanju na glinaste golobe je zmagal Robert Mernik iz LD Podsreda s 100 točkami, v streljanju z MK puško pa Hinko Bola iz strelske družine Velenje s 86 točkami.

ŠPORT

Velenjčani drugi

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Murski Soboti slovensko prvenstvo v plavanju za mlajše pionirje drugega razreda skupine A. Tekmovalja so se udeležile ekipe Branika iz Maribora, Velenja in Murske Sote. Največ uspeha so dosegli mladi plavalci iz Maribora, ki so zasedli sedem prvih mest, pred Velenjčani, ki so zmagali štirikrat. Rezultati:

pionirji - 200 m kravl: 1. Logar (Br) 2:51,1 2. Stropnik (Vel) 2:38:0,3. Vejnovič (Vel) 3:01,1; 50 m prsno: 1. Muhič (Br) 44,8, 2. Vejnovič (Vel) 48,2, 3. Mramor (Vel) 52,9; 50 m delfin: 1. Vejnovič (Vel) 49,4, 2. Prelj (Vel) 52,8, 3. Mramor (Vel) 55,4; 100 m kravl: 1. Logar (Br) 1:19,6, 2. Muhič (Br) 1:21,0, 3. Stropnik (Vel) 1:22,8; 50 m hrbtno: 1. Frangež (Br) 43,2, 2. Mramor (Vel) 45,1, 3. Fidej (Vel) 47,0; 50 m kravl: 1. Muhič (Br) 36,0, 2. Logar (Br) 36,1, 3. Stropnik (Vel) 36,9.

Pionirke: 50 m prsno: 1. Žitek (Pom) 46,5, 2. Urlep (Vel) 46,8; 50 m delfin: 1. Urlep (Vel) 59,8, 2. Vučina (Vel) 1:13,2; 50 m hrbtno: 1. Vučina (Vel) 51,0; 50 m kravl: 1. Pinterič (Br) 43,0, 2. Urlep (Vel) 48,0.

Camlek premagal Salobirja

V Banovcih je bila v nedeljo, 25. julija, 2. motociklistična dirka za državno prvenstvo. V razredu prikolčarjev od 500 do 1000 ccm so sodelovali tudi štirje velenjski tekmovalni pari in dosegli lep uspeh. Camlek in Pogorelec sta premagala svoja večna tekmeča par Salobir-Salobir. Odlično drugo mesto sta osvojila Goršič in Slemenšek, tretja sta bila Salobirja, četrta in peta pa sta bila zopet Velenjčana Roglišek-Štrigl in Ribar-Novak. V skupnem seštevku točk za državno prvenstvo je vodstvo prevzel Hubert Camlek iz Velenja pred Celjanom Salobirjem.

D. B.

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE, n. sub. o.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB Velenje, Koroška 46

razpisuje
 prosto delovno mesto

STROJEPIŠKE

ZAHTEVANI POGOJI:

- dvoletna administrativna šola in najmanj 1 leto delovnih izkušenj pri opravljanju enakih del.

Poskusno delo traja 1 mesec.

Obravnavali bomo le vloge kandidatov, ki v celoti izpolnjujejo razpisne pogoje.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema kadrovska služba na gornji naslov.

Kadrovska komisija pri svetu delovne skupnosti

SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

RAZPISUJE PROSTO DELOVNO MESTO

TRŽNEGA INŠPEKTORJA II

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- visoka ali višja izobrazba ekonomske, pravne smeri ali živilske tehnologije in tri leta delovnih izkušenj

Nastop dela takoj ali po dogovoru.

Poskusno delo traja 2 meseca.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa.

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL - Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje - Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p. p. 89, telefon (063) 850-087 - Redakcija Ljuban Naraks (glavni in odgovorni urednik), Mira Tamše, Stane Vovk in Bori Zakosek - Tehnični urednik Franci Mazovec - Časnik je kot štirinajstodnevnik „Šaleški rudar“ izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 - Zdaj izide vsak petek - Cena je 3 dinarje - Letna naročnina 120 dinarjev

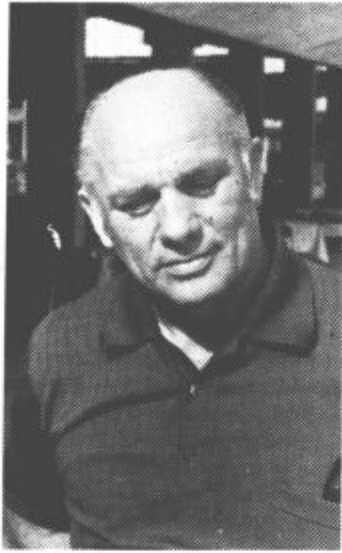
- Za inozemstvo 250 dinarjev - Tekoči račun št. 52800-601-21420 pri SDK podr. Velenje - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tisk Ljudska pravica Ljubljana - Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421-1/72 od 8. 2. 1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov

Rešili težavo prehranjevanja

Pred dnevi so se za prve goste odprla vrata najnovejšega gostinskega objekta v Velenju, ki bo za vse prebivalce in obiskovalce mesta, posebno pa tiste, ki so tukaj zaposleni, prav gotovo velika pridobitev. Gre za velik, sodobno urejen lokal, ki ima poleg samopostrežne restavracije in kavame tudi kegljišče z bifejem. Lokal stoji nasproti stare velenjske Name, v neposredni bližini samskih domov tako, da bo zlasti tistim, ki v njih prebivajo, pomagal premostiti vse težave, s katerimi so se srečevali do sedaj v zvezi s prehranjevanjem. Njim in delavcem Rudarsko energetskega kombinata Velenje pa so novi gostinski prostori tudi prvenstveno namenjeni. Sredi opravljanja začetnih del smo zmotili upravnika Jožeta Hliša, ki nam je rad nanizal nekaj najbolj zanimivih podatkov o lokalu, ki ga vodi.

„Otvoritev prostorov, ki jih vidite, bi morala biti že lani, skupaj z okoliškimi samskimi domovi, vendar pa so se dela nekoliko zavlekla, tako da je uradna otvoritev bila na Dan rudarjev, s pravim obratova-

njem pa smo začeli nekaj dni pozneje. Lastnik vseh prostorov je Rudarsko energetskega kombinat, z njimi pa upravljamo delavci Družbene prehrane. Ta objekt je bil zgrajen predvsem iz razloga, da se končno uredi prehranjevanje rudarjev, zlasti tistih, ki delajo v popoldanski

Jože Hliš, upravnik novega velenjskega lokala

izmeni in popoldne ter zvečer niso imeli kje jesti. Naša kuhinja pa je odprta od štirih zjutraj do polnoči, tako, da bodo pri nas res ob vsakem času našli kaj za pod zob. Seveda pa je nov obrat namenjen razen rudarjem prav vsem ostalim, ki bodo hoteli kaj pojediti, popiti, ali podreti kakšen keglj. V spodnjem delu je našim obiskovalcem na voljo samopostrežna restavracija, ki ima 264 sedežev ter kegljišče z restavracijo, kjer je prostora za 120 ljudi. Na vrhu je kavarna, ki lahko sprejme 180 gostov, poleg tega pa imamo še teraso s 160 stoli. V samopostrežni restavraciji bodo naši gostje lahko dobili vse obroke od zajtrka in malice do kosila in večerje. Cene obrokov bodo različne, toda mislim, da dostopne prav vsem. Uslužbenci REK-a bodo za zajtrk odšteli šest dinarjev, za malico dvanajst, kosilo osemnajst in večerjo štirinajst dinarjev. Za ostale goste bodo cene nekoliko višje. Tako bo cena zajtrka sedem, malice dvanajst, kosila dvajset in večerje šestnajst dinarjev. Tisti pa, ki ne bodo imeli blokav, bodo plačali štiri dinarje več za kosilo in dva za večerjo. Vsega skupaj bomo dnevno pripravili približno po 5000 obrokov, od tega največ kosil. S hrano bodo naši gostje lahko postreženi tudi v prostorihi kavame, ki bo imela še en poseben del. To bo tako imenovan tihi kotiček, kjer bo obiskovalcem na razpolago televizor, šah, časopisi in podobno. Le kavarna bo enkrat tedensko zaprta, medtem ko bodo ostali lokali odprti non stop vsak dan. Poskusno bomo začeli s plesi ob sobotah, ki pa se bodo nadaljevali redno, če bomo videli, da nam bo uspelo. Po mojem mnenju je nov velenjski gostinski objekt, ki ima skupno 580 mest, izredno velikega pomena ne le za rudarje, ki imajo sedaj vprašanje prehranjevanja resnično zadovoljivo rešeno, ampak tudi za vse ostale, ki se bodo pri nas lahko hranili, saj imamo že na samem začetku primere, ko prodajamo hrano celim družinam, posebno takim, kjer sta v službi žena in mož. Vse prostore nam je opremljalo podjetje Slovenijales, ki pa nam še ni

V tej zgradbi je samopostrežna restavracija, kavarna in kegljišče

dostavilo vsega, kar bomo potrebovali, tako da s polno močjo še ne moremo obratovati. Upamo pa, da bomo našim obiskovalcem kmalu na voljo z vsemi kapacitetami, ki jih imamo.“

Medtem, ko so prvi gostje zapuščali samopostrežno restavracijo, smo se postavili pred vhod in dva izmed njih vprašali, kakšni so njihovi vtisi po prvem obisku v novem lokalu.

CERIČNIK Franc, uslužbenec Sodobne opreme, podjetja ERE iz Velenja: Zelo sem zadovoljen tako z opremo prostorov, kot s kvaliteto hrane, ki nam je na razpolago. Prav gotovo se bom tukaj redno hranil, tudi z več obroki dnevno, če mi bo tako narekovala služba.

NUHANOVIC Mehmed, delavec v rudniku: „Stanujem v sosednjem samskem domu, zato bom redno gost te restavracije. Prezgodaj je že zdaj, na samem začetku, govoriti o vtisih, vendar pa lahko rečem, da sem najbolj zadovoljen z dobro pripravljeno in okusno hrano. Morda bi se naša kakšna pripomba, vendar pa sem že rekel, da so to običajne začetne težave, ki bodo morda že jutri odklonjene. Sicer pa o vsem tem mislim le to, da smo tak lokal vsi že težko pričakovali.“

Prvi gostje zapuščajo novo gostinsko pridobitev Velenja torej zadovoljni. Zelja vseh, ki tukaj delajo, pa je, da bi njihovo počutje v prihodnje bilo čimugodnejše, da bi kar se da dobro zadovoljili njihove zahteve in tako čimprej potrdili dejstvo, da so tak lokal Velenjčani res nujno potrebovali.

J. K.

● Srečanje narodnozabavnih skupin

To nedeljo je bilo na Graški gori srečanje narodno zabavnih skupin Saleške in Mislinske doline. Srečanje je bilo ob stoletnici rojstva Ivana Cankarja in 35-letnici ustanovitve prvega Štajerskega bataljona na Grmadi. Ob tej priložnosti so otvorili tudi avtobusno progo do Plešivca.

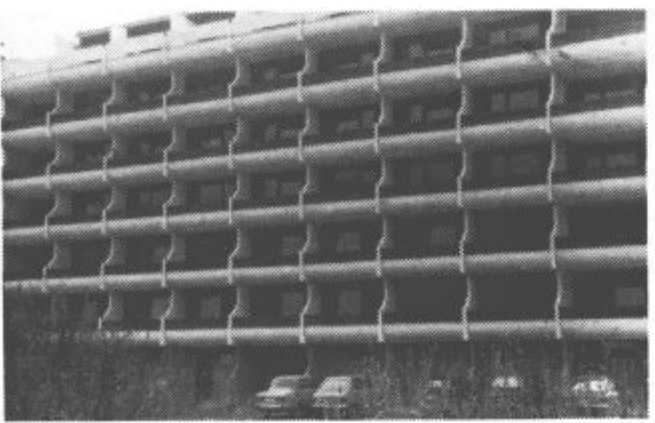
Priseditve se je kljub zelo slabemu vremenu udeležilo kar precej domačinov, pa tudi nastopajočih ni manjkalo. Prosvetno društvo Ivan Cankar je podelilo priznanja kvintetu Graškogorski fantje, triu Dragota Jeršiča ter solistom Rafaelu Plazlu, Martinu Maroltu in enajstletni Ireni Turičnik. Prosvetno društvo pa je pripravilo tudi zelo pester kulturni program. Še posebej so se izkazali Erika Lepko, Jože Pečecnik, Janko in Franček Pečecnik in Marjanca Hribernik. Na sliki: Kljub slabemu vremenu se je na Graški gori zbralo zelo veliko obiskovalcev.

M. T.

● Začetek gradnje

Velenje, 21. julija - Slovenija ceste so začele graditi odsek ceste proti Paki v Saleku pri Velenju, ki bo dolg dva kilometra. Cestišče bo široko deset metrov, sama cesta pa sedem metrov. Vila se bo skozi 93 metrov dolg predor pod Saleškim gradom, ki ga gradi Rudis iz Trbovelj. Imela bo tudi 42 metrov dolg most, nato pa se bo priključila na že obstoječo cesto proti Slovenj Gradcu. Potekala bo ob regulirani reki Paki. Izvajalci obljubljajo, da bodo odsek ceste proti Paki končali že do 8. oktobra, občinskega praznika.

● V Bevcāh nova stanovanjska bloka

V Bevcāh bo Vegrad kmalu končal z gradnjo dveh stanovanjskih blokov, ki so jih namenili tržišču. Kupci so različna podjetja. V obeh blokih je 107 stanovanj, v Bevcāh pa jih nameravajo zgraditi še 588.

● GOZDNA ŠOLA V BOHINJU

Taborniška univerza

V gozdni šoli v Bohinju se tabomiki pripravljajo na različne vodstvene funkcije in pridobivajo znanje, s katerim bodo vzgajali mladi rod

Komisija za vzgojo kadrov pri izvršnem odboru Zveze tabomikov Slovenije je kot že vrsto let poprej, tudi letos organizirala na prostoru Gozdne šole v Bohinju različne tečaje in seminarje za vodstvene kadre.

V teh tečajih se bodo usposabljalni za mentorje, vodje in vodnike murnov, vodje družin, za specialiste raznih taborniških veščin, za načelnike odredov in čet, organizirali pa bodo tudi seminarje za propagandiste, predsednike klubov in seminar s predsedniki področij in ZTOb. Ob koncu Gozdne šole, to je 29. avgusta, pa bo srečanje čla-

nov taborniške organizacije. Tečaji in seminarji trajajo od dveh do deset dni, odvisno pač od profila kadra, ki ga tečaj usposablja. V Gozdni šoli imajo poleg predavanja na dnevnem programu tudi športne igre in kulturne prireditve, tako da je življenje v taboru zelo pestro in raznoliko.

D. B.

PRIŠEL SKOZI PRIPRTO OKNO

Neznani storilec je prišel 13. julija letos skozi priprto okno v stanovanje Fanike Kričej, posestnice iz Zavodnej 20. Iz omare je odnesel 3.500 dinarjev. V bližino hiše se je neznan moški, ki je star okoli 25 let, vitke postave, pripeljal s kolesom s pomožnim motorjem. Kdor bi karkoli vedel o njem, naj sporoči postaji milice.

● Pogorelo gospodarsko poslopje

Proti večeru 17. tega meseca je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Martina Marolta iz Plešivca 55. Poslopje je pogorelo do tal. Na njem je bilo tudi okoli 40 ton sena, puhalnik, žaga, dva mlina za žito, skobelni in rezalni stroji ter nekaj žagane-ga lesa. Škoda je za okoli 600.000,00 dinarjev. Oškodovancu in njegovi ženi je uspelo rešiti 18 glav živine, traktor, kosilnico, gasilcem pa obvarovati stanovanjsko hišo, svinjske hleve in drvarnico.

● Odšel od doma

Od doma je odšel trinidesetletni Alojz Sešel iz Šerčerjeve v Velenju. Je majhne, široke postave, temne polti, črnih gladkih, nazaj počesanih las, oblečen v karirasto srajco, rjave kariraste hlače in obut v sandale. Kdor bi ga videl, ali karkoli vedel o njem, naj sporoči najbližji postaji milice.

● Požar v stanovanju

Okoli treh popoldne je 23. tega meseca izbruhnil požar v stanovanju Jožeta Pečeka iz Zavodnej. Družina je stanovala že okoli 90 let v stari žagi, ki je bila predelana v stanovanje. Del zgradbe je bil popolnoma lesen. Do požara je prišlo zaradi neprevidnosti. Škoda pa je za okoli 60.000 dinarjev.

● Zadel pešca

Franc Melanšek je 3. julija letos prečkal Jenkovo cesto. Nekaj metrov od križišča s Tomiščevo cesto mu je nasproti pripeljal voznik osebnega avtomobila Janko Škarja. Ob srečanju s pešcem je voznik zadel pešca v koleno desne noge in ga tako telesno poškodoval. Voznik Škarja se je na kraju zaustavil, nato pa odpeljal. Poškodovani pešec je bil odpeljan v zdravstveni dom, nato pa v bolnišnico.

● Izsiljevala prednost

Voznica osebnega avtomobila CE 184-52 Erika Jelen je vozila 12. julija letos po Partizanski cesti v Velenju. V semaforiziranem križišču, kjer semaforji niso delali je zavijala v levo na Celjsko cesto in s tem izsiljevala prednost vozniku kolesa z motorjem Marjanu Koselju. Prišlo je do trčenja, pri čemer je Koselj padel po vodišču in si zlomil levo nogo ter dobil praske po obrazu.

● Po sredini ceste

Z osebnim avtomobilom CE 827-80 je peljal iz Belih vod proti Šostanju 13. tega meseca Martin Smrekar. V Florjanu je na nepreglednem ovinku vozil po sredini ceste, zaradi česar je prišlo do trčenja z nasproti vozečim osebnim avtomobilom CE 674-73, ki ga je vozil Vinko Hudej. Hudej se je umaknil, tako da je trčil tudi v skalni breg ob cesti. Telesnih poškodb ni bilo, škoda pa je za okoli 14.000 dinarjev.

● Neprimerna hitrost

Iz Topolšice je 17. julija letos peljal voznik osebnega avtomobila Branko Krajnc. Cesta je bila mokra, voznik pa je vozil prehitro. Zaradi tega je zapeljal na sredino ceste in trčil v avtobus, ki je pripeljal nasproti. Po trčenju je osebni avtomobil zdrsnil po bankini in poškodoval nekaj metrov žične ograje. Pri nesreči se je poškodovala voznikova žena Nada Kranjčec, škoda pa je za okoli 20.000 dinarjev.

● Parkiral na nepreglednem ovinku

Okoli 12. ure, 21. tega meseca je prišlo do prometne nesreče na cesti v Gavcah, kjer je voznik tovornega avtomobila Milan Dolar svoj avtomobil nepravilno parkiral. Delavci so na ta avtomobil na kladali les. Kraja niso zavarovali. Po cesti iz Šmartnega ob Paki je pripeljal voznik tovornega avtomobila CE 174-54, ki je last podjetja Vegrad. Voznik Fistič, ki je upravljal z njim, je zavzel levo polovico ceste, tedaj pa je nasproti pripeljal voznik poltovornega avtomobila Ilija Kuprešak. Voznika sta trčila, pri čemer je nastalo za okoli 3.000 dinarjev škoda.